

FAŞİZME YARDAKÇILIK HALKA İNANETTİR !

Burjuvazinin bütün basıncı ve kuruluşlarıyla ve bütün gizli-açık örgütlenmeleriyle, faşizmi artık iyice açığa çıkması olan işçiler, yurdullu güçleylebilmek için olağanüstü bir çaba izlediği gözlenmektedir. Gerçek - faşist güçlerin bütün denemelerini açığa çıkaracak nitelikteki bütün gerçekler, büyük bir çabayla ortaya edilmeye çalışılmaktadır.

B. Cömert'in, Doğan Öz'lerin yüzlerce yüzseverin katilleri, Balgat, Piyangotepe katliamlarının kahvelerin, halk otobüslerinin kurbanlanmasının sorumluları tek tek açığa çıkmaktadır. Buna rağmen bu cinayetlerin işlenmesinde "anarşi", "anarşi" yaygaralarıyla ortadaki aygıt kaldırılmaz, bugün bütün gerçekler tek tek açığa çıktığı halde, bu alacakla saldıran FAŞİST güçlere ve MHP'ye hiçbir şekilde tek bir şey saptanamamaktadırlar.

Büyük burjuva basını faşist karşı cepheleri korumak için büyük bir çaba sarfetmektedir. Bir yandan "anarşi ve terörizm" yaygaraları kopartılmakta, diğer yandan da faşist güçlerin cinayet ve katliamları, İktisatçıları ortbas edilmeye çalışılmakta, açığa çıkması için katillere basit cezalar verilmekte ya da çoğu kere (dellil yetersizliğinden) salıverilmektedir.

Adana'da görülmekte olan MABAS KATLİAMI davası da aynı şekilde örtbas edilmekte. Türkiye - Demirel'ler tarafından katledilmiş katiller birer birer salıverilmekte, bir yandan da bu katliamların asli sorumlusu olan faşist cinayetçilerin için TÜRKİŞ davası pozunda açığa çıkarılmaları - tehditler yağdırılmakta, yeni cinayetler planlanmaktadır. Yash - genç, kadın, çocuk yüzlerce yurttaşın, köylü ve işçilerin, hanımların ve kadınların katliamlarını sefil her gün televizyona çıkartılarak, İktisatçı - devrimci halk güçlerine küfettirilmekte, buna karşılık halk devrimci güçlerine, İktisatçı kurullarına şerh kesmek için, gerçekleri söyleyenlerin, konilerini dahil savnamamaları için, olmadık bahaneler uygulanmaktadır.

Büyük basın tevellik, özellikle de HÜRRIYET gazetesinin MHP'yi savunabilme, faşist cinayetlerin cinayetlerini örtbas edebilmek için olağanüstü bir çaba sarfettiği görülmektedir. MHP'nin oğundan aydınları "anarşi habesler" yaratılmaktadır. Bu basın teşkilatı, İktisatçı - devrimci aydınları MHP'ni ve tüm faşist güçlerini "yanı sıra" olarak görülmektedir. Bir yandan "anarşi ve terör" yaygaralarıyla gerçekler çarpıtılmakta, bu sayede faşist saldırı ve katliamlar bir anlamda teşvik edilmektedir. Diğer yandan da birçoğu faşist düşüncelere eğilimli gerçekler çıkartılmaktadır.

Denizli'ne başlatılan hazırladığı sırada A. İpekçi'nin faşist katilinin yakalandığı açıklanmıştır. Bu olay da önce yaygın ortamda, kimin ne için yapıldığı anlatılmayan (1) bir "anarşi olayı" (1) olarak geçitirilebilecek olursa, buna hiç şaşırmamak hürdür.

Bütün bu olaylar karşısında sözde demokratik çevrelerin duruşu ise ibret verici bir çabukluktan başka bir şey değildir.

Böyle bir ortam içinde faşist cinayetleri saldıran pervasızca sürdürülmektedir.

Son günlerde, Manisa'da da bu cinayetleri MHP denarşisi etmiş olan Cemil Çölemin öldürülmesinden sonra, başta CHP Manisa örgütünü en üst düzeyden Necip Güllensoy olmak üzere, yurt çapında olan CHP aydınları MHP'ni faşistler tarafından öldürüldü. Bunun üzerine Türkiye televizyona çıkarak yeniden açığa çıkarılmaları - tehditler yağdırılmak, bütün basın cinayetlere şerh ruhsatı vermesi için hükümetle vadedilen, CHP yöneticileri faşist köpekler karşısında dikler diyalog, ne kadar da hisslim olmaktadır. Maras, Balgat, Piyangotepe, Mankop gibi yüzlerce katliamların sorumlularıyla, D. Öz'lerin, B. Cömert'lerin, İpekçi'lerin ve yüzlerce yüzseverin katilleriyle, televizyona çıkıp "diyalog" kurmaslardır. Sözde "diyalog" adına faşist katliamlardan tek bir söz bile edememişlerdir. Kendi davaları uğrunda şehit olan insanlara bile sahip çıkamayanların dilinden de müslen hahm devrimciye utanç vericidir.

Bütün bunların yanı sıra, işçilerin kuvvetleri de devrimciyi susturmak, onların halk gerçekleri anlattıklarını önlemek için, sıkı baskı hükümler ve yasaklar uygulamaktadır. Bildiri basmayı, dergi çıkarmayı, afiş asmayı, faşist saldırıların cinayetlerini lanetlemeyi, faşistlerin öldürdüğü devrimci ve yurtseverlerin cenaze törenlerini ve onları anmak amacıyla gazetelere lanet vermeyi, hatta KAHROLSUN FAŞİZM deneyi bile yasaklanmaktadır. Bu yasaklara uymayanlar zindanlara doldurulmakta, işkencelere uğratılmaktadır.

Elbetteki burjuvazinin bütün çabaları emekçi halk güçlerinin faşizme karşı direnişini bastırılmaya yetmeyecektir.

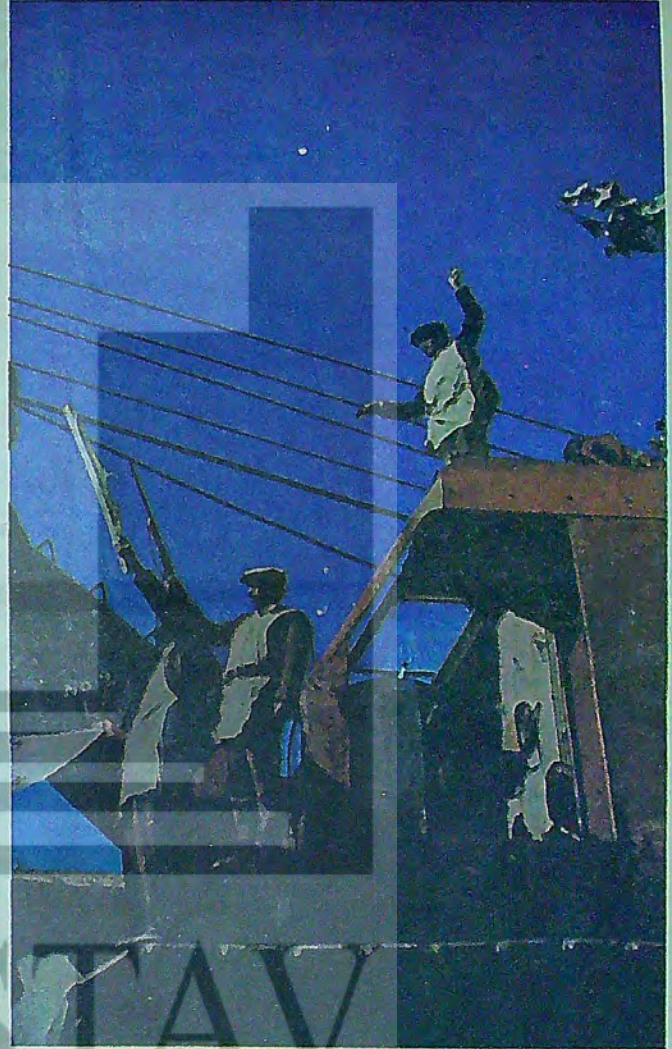
DEVİRİMCİ
YOL

SAYI:29

18 TEMMUZ 1979

10 TL.

* **NAMLULARIN GÖLGESİNDE
DEMOKRASİCİLİK OYUNU**

* **Faşizme karşı mücadelede
birlik sorunu**

* **15-16 Haziran
mücadelemize ışık tutuyor**

CEZAEVLERİNDEKİ FAŞİST BASKILAR MÜCADELEMİZİ DURDURAMAYACAKTIR!

Mamak Cezaevinde faşist katillerle devrimci aynı koşullarda yatırıyor. Ankara Sıkıyönetim Komutanı, faşist caniklerle halkı "kardeş" yapma iddiası ve safasatıyla devrimci, ilerici ve yurtseverlere baskı ve zulüm uygulattırıyor.

27 Haziran günü devrimciler, Mamak Cezaevinde bir günlük açık grevi şeklinde faşist baskılara karşı etkili bir direniş gerçekleştirdiler. Devrimciler, cezaevlerinde de faşizme karşı mücadeleyi kararlıca sürdüreceklere ve asla faşizme teslim olmayacaklardır.

Ecevit'in "özgürlükçü sıkıyönetim"li emekçi halk güçleri üzerindeki baskı ve terörü her gün bir kat daha artırıyor. Faşist güçlerin Maraş'ta öldürdükleri katliam gerekçe gösterilerek ilan edilen sıkıyönetimin, geniş halk kesimlerinin; ilerici ve devrimcilerin temel hak ve özgürlüklerini gasbettiğini bugün artık herkes görebilmektedir.

Her gün artan ve emekçi halklarımızı yıldırıp teslim almaya yönelik faşist terör ve katliamların sorumluların cinayet işlemeye devam ederken ve ortaklık serbestçe doluyor; sıkıyönetim, faşist saldırılara karşı kendini savunan, ilerici, devrim-

ci yayın okuyan, faşizme karşı çıkan insanları zindanlara doldurmaya devam etmektedir.

Emekçi halk güçleri, bugün sadece dışarda değil, cezaevlerinde de baskı ve saldırılara maruz kalmaktadır.

Bugün sıkıyönetim cezaevlerinde 12 Mart döneminin aratmayan baskı ve zulüm uygulamaları vardır. Mamak Askeri Cezaevinde bugüne kadar, baskı ve zulümden; bakımsızlık ve işkenceden 3 yurtsever ölmüştür. Bunlar arasında "yasak yayın" bulundurduğu için gözaltına alınan CHP'li Tuzluca'yı Muhtar da bulunmaktadır.

MAMAK ASKERİ CEZAEVİNDE NELER OLMAKTADIR?

Bugün Mamak Askeri Cezaevinde halk düşmanı caniklerle, (Doğan Özü öldüren Balgat'ta, Tepecik'te, Piyangotepe'de onlarca insanı katledenlerle), "yasak yayın" bulunduran, devrimci-ilerici düşünceleri taşıyan insanlar aynı koşullarda yan yana yatırılmaktadır. Faşist köpekler, dışardaki gibi içerde de halka saldırmakta ve cezaevi idaresi faşistlerin çıkardığı her olaydan sonra ilerici, devrimci ve yurtseverler üzerindeki baskılarını yoğunlaştırmaktadır. Faşistlerin saldırısına hedef olan devrimciler, hücreye atılmakta, coplanmakta, falakaya yatırılmakta, sigara içmeleri, gazete okuyup radyo dinlemeleri yasaklanmakta, alle ve avukatlarıyla görüşmeleri engellenmekte, hasta olanların tedavisi yaptırılmamakta, içinden fare ve böcek çıkan yemekleri yemeye zorlanmakta, kıscası insanlık dışı koşullarda zorlanmaktadır.

Buna karşılık, birkaç yurtseverin katli faşist canikler, cezaevinde rahatça ve hatta istedikleri an kaçabilecek şekilde yaşayabilmektedir. Cezaevi müdürü Albay M.A. Uzuner, ile Yzb. M. Sırrı Şuşut, Bnb. Fevzi Lüle ve öteki faşist subaylar, devrimci ve ilericileri gece yarısı işkencehanelere götürmektedirler. Binlerce halk çocuğunun doldurulduğu Mamak Askeri Cezaevine Cumhuriyet gazetesinin girmesi bile yasaklanmıştır. Cezaevinde devrimcilerin can güvenliği faşist köpeklerle teslim edilmiştir.

Ankara sıkıyönetim komutanı Nihat Özer, düzenli yasaların kendine vermediği yetkileri bile kullanabilmektedir. Göstermelik suçlardan gözaltına alınan yüzlerce devrimci, hiçbir yasal gerekçeye dayanmadan aylarca cezaevinde tutulmaktadır. Ankara DEV-GENÇ yöneticisi Tevfik Tokar, ODTÜ-ÖTK yöneticileri ve daha yüzlerce devrimci sıkıyönetim ko-

mutanının keyfi tutumu nedeniyle hala mahkemeye çıkarılmamaktadır.

Ankara sıkıyönetim komutanı, bütün bu baskı ve yasaklar ile de yetinmemekte, Cumhuriyet gazetesinde, M. Ekmekçi'nin köşesini işgal ederek, Mamak Cezaevindeki baskı uygulamalarına karşı çıkanlar tehditler savurmaktadır. O, baskıları inka edememekte, yapılanların "sağcılara solcuları, birarada ve kardeşçe yaşamayı alıştırmak" amaenna yönelik olduğunu iddia etmektedir.

Piyangotepe'de yedi yurtsever katleden caniklerle, Piyangotepe halkı kardeş olabilir mi? Bir avuç can ve köpekle, milyonlarca emekçi kardeş olabilir mi? Faşistlerle devrimci kardeş olabilir mi?

Bu baskı ve zulmün boğuna komutan!

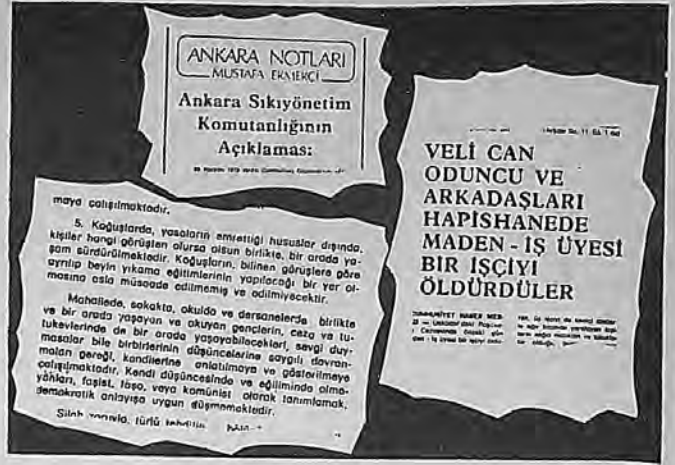
Kendinden öncekilerin yaptığı gibi darağaçları da kırsan, devrimcileri gece yarısı idam mangalarının karşısına da çıkarın, emekçi halklarımızın ve devrimcilerin faşizme karşı mücadelesini durduramazsınız. Devrimcilerin sınıf bilincini ve faşizme karşı hıncını, cezaevlerinizi, tankımızı, topunuzu yerle bir edecektir.

İŞKENCELERDEN VE ZALİMLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

MAMAK CEZAEVİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON!

CEZAEVLERİNDEKİ BUTON DEVRİMCİLER SERBEST BIRAKILMALIDIR!

BASKI VE ZULUM, FAŞİZME KARŞI DİRENİŞİMİZİ DURDURAMAYACAKTIR!

TRABZON CEZAEVİNDE MÜCADELE SÜRÜYOR!

Hayatın her alanında olduğu gibi, oligarşinin zindanlarında da devrimci mücadele yükseliyor.

Trabzon Kapalı Cezaevine yeni atanan Müdür Rüstem Cinkılıç'ın gelmesiyle birlikte devrimci mahkumların karşı çağ dışı uygulamalar artmıştır. Devrimciler üzerindeki baskılar artarken, faşistlere hareket alanı alabildiğince tanınmış ve cezaevi personeli tarafından da silahlandırılmışlardır. Cezaevinde terör oluşmuş durumda ki faşistlere idarece bildiri dağıtma olanağı bile sağlanmıştır.

Faşistler idare tarafından sağlanan bütün olanakları kullanarak devrimcilere karşı saldırıya kalkacak cesaretiler bulmuşlar ve tahliye olan bazı arkadaşlarımızı uğurlamaya giden devrimci mahkumların üzerine yayılm ateşi açmışlardır. Ahmet Demir adlı devrimci mahkum ölmüş, bazı devrimci tutuklular da yaralanmıştır.

19.6.1979 günü yine tahliye olan arkadaşlarımızı uğurlamaya giden devrimcilere faşistler satışmış, saldırmak istemişler, fa-

kat gerekli cevabı olarak koşullarına kaçmak zorunda kalmışlardır. Sonuçta 1 faşist ölmüş, bazıları da yaralanmıştır.

Devrimciler daha sonra bu faşist saldırı girişimini ve bunları koruyan cezaevi idarelerini protesto etmek ve kamuoyunun cezaevinde oyanan oyunlara dikkatini çekmek için 12 gardiyanı rehlin almışlardır. Devrimciler yaptıkları basın toplantısında cezaevi idaresinin tutumunu ve direniş amaçlarını açıklarak eylemlerini 28 saat sürdürmüşlerdir.

Devrimciler zindanlarda faşizme karşı mücadelesinin görevleri olduğunu bilmektedirler. Ve bu bilinçle mücadele vermektedirler.

Zindanlarda gelişen özgürlük mücadelesidir. Bunu biliyoruz ve onun için mücadeleye dört elle sarılıyoruz.

Devrimci Selamiar

Trabzon Kapalı Cezaevinden Devrimci Mahkumlar

ADANA CEZAEVİNDE DİRENİŞ BAŞARIYA ULAŞTI!

Bugün insanca yaşam koşullarından yoksun cezaevleri birbiri üzerine yığılmış binlerce devrimci, yurtseverle doludur. 800 kişilik kapasiteli Adana cezaevinde 1600 kişi üstüste yatmaktadır.

Bizler, Adana, Gaziantep, Maraş, Urfa, Adıyaman illerinde devrimci mücadelede tutuklanarak Adana Askeri Cezaevi'ne konmuş devrimcileriz. Hertürlü insanca yaşam koşullarından uzak olan cezaevinde, yaşam sürdürmenin aşarı gereklerinden de yoksun bırakılmaktayız.

Koşulların pencereleri tuğlayla örülmüş vaziyettir. Çukurova sıcakında koşullarda yeterli hava bulmak bile güçleşmektedir. Cezaevinde bazan kesintilerle bulabildiğimiz su ancak içmek için yeterli olmakta, temizlik, banyo için ise su bulmak mümkün olamamaktadır. Haftada 20 dakika ile kısıtlanan yakınlarımızla görüş imkanı da idarece çeşitli engellerle ortadan kaldırılmaktadır. Yakınlarımız cezaevi personeline olmadık hakaretler yapılmakta, güçlük çıkartılmaktadır. Yaralı ve hasta arkadaşlarımızın gerekli tedavileri yapılmamakta, hastaneye sevkilerde engelleme uygulanmaktadır. Bu yüzden bazı arkadaşlarımızın gerekli tedavi uygulanma-

dığı için ayak ve kollarnın kesilme durumu ortaya çıkmıştır. Koşullara kitap ve gazete verilmemektedir. Bütün bu uygulamaları protesto etmek ve kötü yaşam şartlarının düzeltilmesini sağlamak amacıyla bir direniş başlattık. Direnişimiz karşısında kışla komutanının uygulamaya kalktığı baskı ve şiddet sökmüdü. Kendilerinin daha güçlü olduğunu ve isterlerse hepimizi öldürebileceğini söyleyen Albay, "Bizi öldürebilirsiniz, ama sağ kaldığımız sürece, bu direniş kararızımız" cevabı ve kararlı tutumumuz karşısında geriledi.

Halk taleplerimizin kabulü ve bu doğrultuda çalışmaların yapılacağı belirtildiyile dört gün süren direnişimize son verdik.

İçerde kaldığımız sürece Devrimci Hareketten bir sanıye olsun ayrı düşünmeden, dışardaki mücadeleden kopmadan, kalbimizin sizinle çarptığını bir kez daha belirtiriz.

KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Devrimci Selamiar,

Adana Askeri Cezaevinden devrimciler

NAMLULARIN GÖLGESİNDE "DEMOKRASİCİLİK OYUNU"

KURULDUĞU günden bu yana uygulayacağı politikaların doğal, hatta kaçınılmaz bir sonucu olarak, hükümet, nihayet, *düşme noktasına* gelip dayandı. En son, emekçi halklarımızın elinde avucunda ne varsa hepsine el koymak anlamına gelen IMF'nin koşullarını, bütünüyle kabul ederek oluşturduğu kısmi "diş destek" sayesinde ve biraz da parlamentonun tatile sokulması sayesinde sınırlı bir zaman kazanabildi. Bu sayede hükümetin ayakta kalmak için kazandığı zamanın son sınırını senato seçimlerine kadar uzanabileceği söylenebilir. Ancak tarafların, yani hükümet ve muhalefet güçlerinin senato seçimlerine kadar, gelişmeleri kendi yönlerinde zorlamaları beklenmelidir. O halde önümüzdeki günlerin daha sıcak ve siyasal değişimler açısından daha hassas bir döneme doğru gelişmelere sahne olacağını söylemek yanlış olmaz.

CHP'nin "halkçı" (!) lideri Ecevit kendi sonuna, bütün foyasını açığa çıkararak turmanıyor. Son yapılan devalüasyon ve zamlar emekçi halkın sofrasındaki son lokmalara da el koymaktan başka birşey değildir. Ve bütün bunları uyguladığı için "cesaretinden" (!) dolayı "kıvanç duymakta"dır, "halkçı" (!) Ecevit! Ona emekçi halk karşı bu "cesareti" nereden aldığı sorulmalıdır. Bir yanda bu "cesaretli" kararlar alınırken, diğer yanda da yeni yeni baskı yasaları çıkartılmakta; "Mogadişu baskınını düzenleyen Alman komandolarından daha üstün" intihar komandoları yetiştirilip sergilenerek halka gözdağı verilmeye çalışılmakta; 12 Mart dönemini aratmayan işkenceler, baskılar, tutuklamalar, yurtsever insanların katledildiği "operasyon"lar sürüp gitmekte, bütün bunlara karşılık "halkçı" ve de "özgürlükçü" Ecevit, "demokrasi" ve "özgürlük" nutukları atabilmektedir.

Doğrusu bu da bir "cesaret"tir. Ecevit halka karşı *fütursuzca* yalan söyleyebilmektedir! Aldığı bütün kararlar sikeyönetimin bütün baskı uygulamaları sadece faşist güçlerin işine yaramasına rağmen hala, "Türkiye'de faşizm tehlikesi yoktur" diyerek halkı kandırmaya çalışmaktadır.

Önümüzdeki senato seçimlerinde de, halkın karşısına bir kez daha aynı yalan ve demagojilerle çıkacaklarına, halkı eski yalanlarına bir kez daha inandırmaya çalışacaklarına da şüphe yoktur. Bir kere daha herkesi CHP'ye oy vermeye, aksi taktirde hükümetin dü-

şeceğini, "özgürlükçü demokrasi"nin (!) tehlikeye düşeceğini, III. MC'nin kurulabileceğini, vb. ileri sürüleceklerdir. Bu şekilde yoksulluk ve zulüm altında *inletilen* halden yeniden oy isteyebileceklerdir.

Kıscacası önümüzdeki seçimlerde de bir kere daha eski "demokrasiçilik oyunları" sahnelenecektir. Bir yanda sikeyönetimin bütün baskı politikaları alabilmesine sürerken, halk güçlerinin bütün demokratik hakları ayaklar altına alınıp çiğnenirken, devrimcilerin söz - yazı - fikir özgürlüklerinin yokedildiği, bütün devrimci yayınlar yasaklar kaldırıldığı, devrimcilerin gerekçesiz yere zindanlara doldurulduğu bir ortamda, namluların gölgesinde, gene "demokrasiçilik oyunu" oynanacaktır. Kısmi senato seçimlerinin başka bir anlamı yoktur. Elbetteki biz, bu oyuna, bu sahtekarlığa hiçbir şekilde *ortak olmayacağız*.

Fakat, solculuk adına bu oyunda *fiğüranlı* etmeye heveslenenlerin, hiç de az olmadığı görülmektedir. CHP'ye karşı doğan tepkileri seçimlerde toplayabilecekleri kendi cıvz varlıklarını biraz şüphelenecekleri hevesleriyle, "burjuva partilere alternatif gösterme" gibi iddialarla ortaya atılmaktadırlar. CHP'ye karşı doğan tepkileri bir başka reformist - reutzyonist potaya aktarma çabasından başka birşey olmayan bu çabalardan, bundan önceki örneklerinde olduğu gibi, "solun gücünü gösterme" adına, *solun küçük düşürülmesinden* başka bir şekilde sonuçlanmayacağı açıktır.

AP ve MHP'nin önümüzdeki dönem içinde saldırı politikalarını yoğunlaştırarak sürdürecekleri anlaşılmaktadır. Özellikle seçimlerin yapılacağı illerde faşist güçlerin saldırılarının şimdiden yoğunlaşmaya başladığı gözlenmektedir.

Faşistlerin son zamanlarda CHP'nin tabanındaki tutarlı-mücadeleci unsurlara sistemli saldırılar düzenleyerek onları sindirmeye çalıştığı görülmektedir. CHP yöneticileri ise bu gibi olaylar karşısında tam bir ihanet içindedirler. Kendi insanlarına, şehitlerine bile sahip çıkamamakta, yüzlerce - binlerce yurtsever kanına giren faşist köpeklerle, halkın karşısına geçip "diyalog" kurma şarlatanlığı yapabilmektedirler. Kendi davaları uğrunda mücadele eden, hayatını veren insanlara bile sahip çıkamayan, kendi şehitlerini bayraklaştırmasını bilmeyen bu CHP yöneticileri dünyanın en rezil, en pespaye siyasetçileri sayılmaktadır.

Onlar şimdi, yoksulluk ve zulüm altında inlettikleri ve her türlü yalan ve ihaneti reva gördükleri haktan, gene türlü yalanlarla oy isteyeceklerdir. Onlardan yaptıkları bütün ihanetlerin hesapları tek tek sorulmalıdır. Ve onlar layık oldukları dersi mutlaka en iyi bir şekilde almalıdırlar.

SENATO seçimlerine doğru, faşist saldırıların yaygın biçimler alacağı bir dönemde faşizme karşı direniş mücadelemizin yeni mevziler, yeni merhaleler kazanması için görevlerimiz bir kat daha sarılmalıdır. Bütün yurt sathındaki faşist saldırılara karşı bütün emekçi halk güçlerinin yanbaşında tutarlı, bilinçli, kararlı bir mücadeleye çıkışını izlemeliyiz. Faşist saldırılara *maruz kalan herkese sahip çıkmalı*; faşizme karşı mücadele içinde olan herkese birleşmeye çalışmalı; bütün anti-faşist halk güçlerini faşizme karşı kararlı bir eylem çizgisinde birleştirmeye çalışmalıyız. Yükselen mücadele ortamında en geniş anti-faşist halk kesimlerinin faşizme karşı her türden mücadele ve direniş eylemlerinin ön saflarında yer almalı, bunları örgütlemeye çalışmalıyız. Önümüzdeki bütün bir mücadele dönemi, yurt çapında "direniş birlikleri" oluşturma görevlerimizin yerine getirilmesi için uygun bir zemin olarak değerlendirilmelidir.

Faşist güçlere karşı yürütülecek her türden direniş eylemlerinde özellikle doğru bir mücadele çizgisi izlemeye büyük bir özen gösterilmelidir. Eylemlerimiz faşist güçlerin saflarını daraltacak, faşizme karşı direniş saflarını genişletecek, en geniş halk kesimlerinin faşizme karşı mücadele azmini ve kararlılığını geliştirecek bir niteliğe sahip olmalıdır. Tersine, faşist güçlerin saflarını genişleten, halk güçlerinin saflarını daraltan, halk yığınlarını devrimci mücadeleden soğutan eylemler hiçbir şekilde devrimci eylemler sayılmamalıdır. Daima, açıkça en geniş emekçi halk kitlelerinin çıkarlarından yana, bilinçli, kararlı, örgütlü bir mücadele çizgisi izlemeliyiz. Bu, devrimci mücadelemizin kesin zaferine götüreceği olan bir temel olmalıdır.

Bugün emekçi halklarımızın faşizme karşı direnişinde atacağımız kararlı adımlar, yarın daha zor görevlerini başarabilirmemiz için bir sınav olacaktır.

DEVRİMCİ YOL

ALMANYA'DA DEVRİMCİ MÜCADELE GÜÇLENİYOR

Almanya'da Devrimci Hareket henüz genç ve yeni olmasına rağmen, faşist gelişmeler karşısında uyguladığı doğru politika ile önemli mevziler kazanıyor. Almanya'da faşistlerin önemli bir övgütlenme içinde oldukları bir gerçek. Türkçe, sık sık yaptığı gezikleriyle güçlü bir örgütlenmeye kurmayı ve burayı cephe gerisi olarak kullanmayı amaçlamaktadır.

Ölkenin çeşitli yörelerinde devrimci bir politikayı hayata geçiren, faşistlerin örgütlenmelerine seyirci kalmayan, militan bir mücadele temelinde faşist ideolojiyi teşhir, tenkit eden, anti-faşist komitelerin her yörede kurulup, etkinliğin kazanılmasına çalışan devrimciler mücadelesini kararlılıkla sürdürüyorlar. Böylece bir anlayışla, Haziran ayında, Almanya'daki tüm anti-faşistlerle omuz omuza, faşizme karşı mücadelede önemli mevziler kazanıldı.

17 Haziran 1956'da Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde çıkan gerici ayaklanmayı her yıl

kutlayan Alman faşistleri, bu yıl da, Frankfurt'ta bir toplantı düzenlemek istedikler. Faşistlerin "Almanya Buluşması" dedikleri bu toplantı faşist Almanya hayallerinin tezelenildiği faşist bir gövde gösterisi olacaktı.

Fakat 16-17 Haziran'da bütün Alman örgütlerinin ve Türkiye'lerin oluşturduğu *anti-faşist eylem birliklerinin* düzenledikleri yürüyüş, miting ve gösteriler sonucu faşistlerin Frankfurt'a girmesine engel olundu.

Başlangıçta faşistlerin gösterileri için izin veren gerici Belediye Başkanı, daha sonra Demokratik güçlerin baskını ile bu izni kaldırdı. 16 Haziran günü tüm anti-faşistler düzenli aralar halinde şehir merkezine yürüyüşe geçtiler. Polislin yıllarca barikatlar kuması ve gösteriyi dağıtmak istemesi üzerine gruplara ayrılan anti-faşistler, ara sokaklardan giderek şehir merkezinde toplandılar. Sayıları 50.000'i bulan devrimciler gösterilerini akşam saatlerine kadar sürdürdüler.

Tüm Almanya çapında katılıma gerçekleştirilmelerine rağmen sayıları 700 kişiyi bulan Devrimci Yolcular, gerek disiplinleri ve gerekse devrimci coşku ve kararlılıkları ile Frankfurt'taki tüm anti-faşist güçlerin dikkatini çekti.

Faşistlerin Frankfurt yenikliğinden sonra Hamburg ve Kiel'de "Günc Ne Zaman Doğacak" adlı, faşist ideolojiyi yayın film gösterileri devrimcilerin aktif mücadelesini sonucu gerçekleştirmedi.

Filmle ilgili bildiriler dağıtan faşistlere hakettik-

leri ders verilecek bildirileri çöp tenekelerine atıldı. Akşam üzeri 17.30'da faşistlerin derneği önünde 500 kişilik bir gösteriyle faşist ideolojiyi teşhir edildiler. Faşist derneklerin kapatılmasını istediği haykırıldı. Aynı şekilde Kiel'de de 400 kişilik bir kalabalıkla şehir merkezine yüründü ve anti-faşist sloganlar atıldı.

Faşistlerin güçlü olduğu Peine'de devrimcilerin aktif mücadelesi sonucu Peine Türkiye'li İşçiler Derneği'ne karşı girişilen faşist saldırılar püskürtüldü. Faşistlerin şehirde estirdikleri terör son verildi.

Salgıttar Türkiye'li İşçiler Birliği, dernek binası faşistlerin işgalından kurtararak gerçek sabbelerinin kullanımına açıldı. Yapılan seçimleri büyük farkla alan devrimciler dernek binasından çıkmamakta direnen faşistleri, gerçekliği keşilde binadan kovdular. Civar şehirlerden takviye alan faşistlere karşı, Salgıttar halkı ile birlikte gece gündüz nöbet tutarak, orada faşistlere yer olmadığını gösterdiler.

Şimdi Almanya'da er geç zaferi ulaşacakları inancında olan Türkiye'li devrimciler daha fazla fedakarlık, daha bilinçli ve kararlı mücadele do-

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ MÜCADELEMİZE IŞIK TUTUYOR!

15 - 16 Haziran İşçi Direnişinin 9. yıldönümü sıkıyönetime, faşizme, zamlara, işçi sınıfının kazanılmış haklarını gaspetmeye yönelik saldırılara karşı sessiz kalınmayacağına, direneceğimizin bir kez daha görüldüğü, emekçi halklarımıza direniş mesajlarının iletiği bir mücadele günü oldu.

İSTANBUL

15 Haziran günü bir çok işyerinde iş bırakma eylemleri gerçekleştirildi. Forumlar, toplantılar tertiplendi. RAPIDUS, ANDA, NEVTRON, FATİH ALUMİNYUM SAN., BİRLİK SİGORTA, GURÇELİK, METOAT ve diğer birçok işyerinde yarım saatle, ikibuçuk saat arasında iş bırakma eylemleri yapıldı. METAŞ'da işçilerin geniş katılımıyla 15 Haziran'ın anma toplantısı gerçekleştirildi. CERRAHPAŞA HASTANESİ'nde ortak düzenlenen toplantıyla işçi direnişi anıldı.

Düzenlenen forumlarda 15 - 16 Haziran'ın günümüz siyasi görevleri açısından değerlendirilmesi yapıldı. Saygı duruşuyla başlatılan eylemler zamlara, sıkıyönetime ve faşizme karşı direniş sloganlarıyla devam etti. İşçilerin Ses özel sayıları, Devrimci İşçiler imzalı bildiriler dağıtıldı.

DISK'in tertiplemediği 15 Haziran toplantısına katılarak, devrimci işçilerle faşizme karşı mücadele ve Direniş Komiteleri anlatıldı. Konuşmalar toplantıya katılanlarca ilgi ve coşkuya karşılandı.

İstanbul'un yoksul gecekondu mahallelerinde düzenlenen kahve toplantılarıyla, tren ve otobüslerde yapılan konuşmalarla 15 - 16 Haziran işçi direnişi anlatıldı. Emekçi halk faşizme karşı mücadelede direniş komitelerinde birleşmeye çağrıldı. BEŞİKTAŞ, GAZİOSMANPAŞA, HİSARUSTU semtlerinde geniş katılımı korsan gösteriler düzenlendi. gece İSTİNYE'de meşaleli korsan yürüyüşüyle izlendi.

15 - 16 Haziran İstanbul'un her yerinde direniş sloganlarının haykırıldığı, faşizme karşı mücadele azminin bir kat daha arttığı günler oldu.

ANKARA'DA 15 - 16 HAZİRAN DİRENİŞ EYLEMLERİYLE ANILDI!

Ankara'da Devrimci İşçiler 15 - 16 Haziran'ın günümüz koşullarıyla birlikte değerlendiren bir dizi direniş eylemleri ger-

çekleştirdiler. 15 - 16 Haziran öncesi, işyerlerinde işçi sınıfına yönelen saldırıları, faşizme karşı mücadeleyi anlatan bildiriler, özel sayılar dağıtıldı. Duvar gazeteleri, afişler asıldı.

16 Haziran sabahı erken saatlerde Kayaş-Sincan arasında işçilerin yoğun olduğu trende konuşmalar yapıldı, özel sayılar dağıtıldı. Sitelere semtinde Samsun Karayolu devrimci işçilerce ateş yakılarak kesildi ve korsan gösteri yapıldı. Gösteri yarım saat siren yürüyüşü sona erdi. İşçilerin yoğun olduğu bu bölgede 15 - 16 Haziran direnişleriyle ilgili pankartlar asıldı.

Belediyeye bağlı birçok işyerinde ve Tek Merkez Atölye'de, Devrimci İşçiler düzenledikleri forumlarla 15 - 16 Haziran Direnişini andılar. Mamak Gaz Maske Fabrikası önünde düzenlenen korsan gösteride faşizme karşı mücadele sloganları haykırıldı. Civarındaki faşistlere gerekli cevap verildi. DISK'in düzenlediği temsilciler toplantısında DISK temsilcisi Devrimci İşçiler 15 - 16 Haziran 1979'da işçi sınıfına yönelen saldırıları anlattılar, günümüzde faşizme karşı mücadelede Direniş Komitelerinde örgütlenmeyi ve genel grev önerdiler.

Devrimci öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar işyerlerinde direniş eylemleri gerçekleştirdiler. Başta Maliye Bakanlığı, Defterdarlık, Emekli Sandığı olmak üzere birçok işyerinde düzenlenen forumlarla 15 - 16 Haziran şanlı İşçi Direnişi anıldı. SSK önünde "Yaşasın 15 - 16 Haziran Direnişi" pankartı asıldı. Akşamüstü Kızılay, Sihhiye, Necatibey, İzmir Caddesi civarlarında 15 - 16 Haziran'la ilgili bildiriler dağıtıldı, el ilanları atıldı.

TRABZON'DA 15 HAZİRAN'DA "FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ" MITİNGİ DÜZENLENDİ

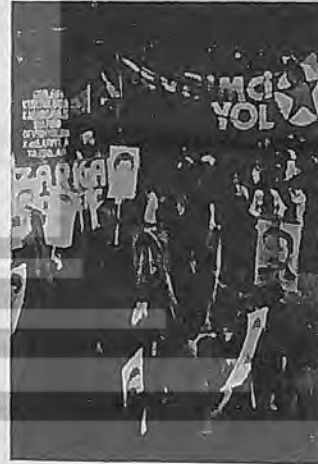
Trabzon'da 15 Haziran miting kalabalık bir kitlenin katılımıyla gerçekleştirildi.

Mitinge çağrı çalışmalarında bildiri dağıtan devrimcilere Cumhuriyet Meydanı'nda faşistler ve polis ateş açtı. Çıkan olaylarda iki polisin yaralandığı öğrenildi.

Miting öncesi Trabzon'da KSD, anti-faşist mücadeleyi bölücü, sektör olumsuz tavrlarını bir kez daha sergiledi. 16 Haziran günü için miting izni alan KSD yöneticileri bu mitingin güçlü bir anti-faşist gösteri olması yolundaki devrimcilerin önerilerini 1 Mayıs kutlamaları sırasında aldığı olumsuz tavrların devamıyla reddetti. 15 Haziran'da HK taraftarlarına izin alınmıştı. Her iki mitingin birleştirilmesi önerileri KSD'ce geniş kitlenin katıldığı toplantıda reddedilince devrimciler 15 Haziran'da HK'nın da katılımıyla Faşizme Karşı Direniş mitingini başarıyla gerçekleştirdiler.

Kalabalık bir kitlenin katıldığı miting düzenli ve disiplinli bir şekilde son buldu.

TRABZON - 15 Haziran Mitingi

16 HAZİRAN'DA ORDU'DA "FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ" MITİNGİ YAPILDI!

16 Haziran günü Ordu'da emekçilerin, köylülerin, devrimcilerin geniş katılımıyla "Faşizme Karşı Direniş" miting ve yürüyüşü gerçekleştirildi.

Miting öncesi çalışmalarda revizyonist grupların her zamanki bozguncu tavrları teşhir edilerek, yazılmaları, bildiri dağıtımıyla mitingin anlamı, 15 - 16 Haziran Direnişi halka anlatıldı. Bildiri dağıtan devrimcilere saldırmaya kalkan faşistlere gereken ders verildi.

Mitinge civar ilçelerden gelen kalabalık bir kitle katıldı. Disiplinli ve düzenli bir şekilde sona eren mitingten dağılmakta olan halka polis saldırıya geçti. Halkın direnişle bu saldırı püskürtüldü. Daha sonra müdahaleye kalkan jandarmaların çabaları da boşa çıktı. Olaylar sırasında halk bir polis aracını tahrip etti, üç polisin yaralandığı öğrenildi. Olaylarla ilgili olduğu öne sürülerek bazı devrimciler gözaltına alındı.

İZMİR

İzmir'de öğrenci yurtlarında, okullarda yapılan forumlarla 15 - 16 Haziran Direnişi anlatıldı, günümüzde devrimcilere düşen görevler tartışıldı.

Gecekondu semtlerinde kahve toplantıları düzenlendi. Fabrikalarda, işyerlerinde 15 - 16 Haziran özel sayıları yoğun bir şekilde dağıtıldı. Otobüs dükkanlarına, pazar yerlerine, şehrin işlek yerlerindeki duvarlara 15 - 16 Haziran Direnişini anlatan duvar gazeteleri asıldı.

Gültepe Semtinde 15 - 16 Haziran'ın anma kapalı salon toplantısı polisin izin işlemlerinden çıkarttığı engeller nedeniyle gerçekleştirilemedi.

Ödemiş'de gece düzenlenen meşaleli korsan gösteri halk tarafından coşkuya izlendi.

ANTALYA'DA 15 - 16 HAZİRAN

15 Haziran günü Antalya Dokuma Fabrikası'nda Devrimci İşçiler önderliğinde 800 işçi yarım saatlik iş bırakarak forum koydular.

16 Haziran günü devrimcilerin kararı mücadelesi sonucu faşistlerin kovulduğu Kızıtoprak ve Yüksekalan mahallelerinde işçilerin, memurların, mahalle halkının katıldığı 350 kişilik korsan mitingle 15 - 16 Haziran direnişi anıldı. Kızıtoprak'ta bir kahvenin önünde toplanılarak konuşmalar yapıldı, şiirler okundu, mahalle halkıyla halay çekildi. Bir saatten fazla siren toplantı, topluca Yüksekalan mahallesine kadar siren yürüyüşü ve devrim andıyla sona erdi.

Antalya mahallelerinde ilk defa gerçekleştirilen böylesi eylemler mahalle halkı tarafından sempati ile karşılandı ve destek gördü.

İSTANBUL Beşiktaş - 15 - 16 Haziran gösterisi

ORDU - 16 Haziran "Faşizme Karşı Direniş" Mitingi

Oligarşinin baskıları sökmeyecek!
Revizyonist barikatlar yıkılacak!

ZAFER, YIĞİT MERSİN SODA İŞÇİLERİNİN OLACAK

Mersin Soda Sanayii İşçileri bir yıldır uzun ve çetin bir mücadele içindeler. Fabrika patronlarının tüm baskılarına, resmi ve sivil faşist güçlerin yoğun saldırılarına, işçilerin örgütleri okudukları PETKİM-İŞ sendikası yönetimindeki sendika ağaları - ilerleme ittifakının tüm geçit tutum ve çabalarına rağmen direniş başarıyla sürüyor. Grev, yaklaşık 200 işçinin Mersin'den Ankara'ya yaptıkları yürüyüşle yeni boyutlar kazandı. Özellikle, bu yürüyüşle birlikte hakim sınıfların ve onların sol içindeki reformistinden, revizyonistine kadar tüm uzantılarının makoletleri bir kez daha düştü.

1978 yazında başlayan grev nitelik olarak patronları rahatsız edici bir örnek; işyerindeki mühendisler, teknik elemanlar da işçilerle omuz omuza. Hakim sınıflar bu dayanışmayı kırmak için yüzbinlerce liralık gazete ilanlarıyla kamuoyuna yalan-yanlış haberler veriyorlar, işçilerin iş akıllarını feshediyorlar. Grevsiz katırlar veya grevli destekleyen teknik elemanları işten çıkarıyorlar.

CHP Hükümeti'ne patronların yanında grevin kırılması için gerekli her türlü yardımı yapıyor. Grevin etkisini ortadan kaldırmak için işyerinin yurt dışından, üstelik çok yüksek karlarla soda ithal etmesine izin veriyor. Bakanlar Kurulu "milli güvenlik" gerekçesiyle grevi erteleyen kararlar alıyor.

Mart ayı içinde Bakanlar Kurulu'nun iki aylık grev erteleme süresi bitirken Soda işyerini gazete ilanlarıyla lokavt ilan etti. Hükümet, işçilerin lokavt kararını tanımayıp, üretimi sürdürmelerini engellemek için, fabrikayı ve çevresini Nevşehir'den getirtilen jandarma alayına işgal ettirdi. Bu arada işveren Çukobirlik'ten, Tarış'ten kovulma faşist katilleri işçi statüsünde işyerine doldurdu.

Soda işçileri bu koşullarda seslerini kamuoyuna daha iyi duyurabilmek için Ankara'ya yürümeye karar verdiler ve sendikayı bu eyleme ikna ettiler. Soda yürüyüşü Mersin'den yaklaşık 200 işçinin katılımıyla 21 Haziran'da başladı.

Mersin çıkışında, sendika İGD'den başka hiç bir örgüte haber vermedi. Grevin başlangıcından beri Soda işçilerinin yanında yer alan TMMOB, TÜB-DER gibi örgütlerle devrimci eylemlerden uzak tutmaya çalıştılar. Bu konuda Valilerle, jandarma komutanlarıyla yarıştılar.

Bütün bu tavrlara rağmen, devrimler yol boyu Soda işçilerinin en büyük destekçileri oldular. Mut'da, Karaman'da, Cihanbeyli'de, Konya'da devrimciler Soda işçilerinin yürüyüşünü desteklemek, halka olanları anlatmak amacıyla koran mitingler koydular, bildiri ve yazılmaya çıktılar. Konaqlama mahallerinde işçilerle birlikte güvenlik önlemlerinde görev aldılar.

Soda işçilerinin yürüyüşü sıkıyönetim tarafından Ankara yakınlarında Göbbaşı'nda durduruldu. Devrimler, demokratik kitle örgütlerinin temsilcileri işçileri ziyarette çıktılar, onların gereksinimlerini revizyonistlerin her türlü engellemelerine rağmen karşılamaya çalıştılar. Devrimcilerin Soda işçileriyle kaynaşması, dayanışması sarı sendika yöneticilerini ve revizyonistleri çok rahatsız etti. Petkim - İŞ eğitim sekreteri Derviş SERİN Soda işçilerini ziyarete giden, onların haklı davalarını desteklediklerini belirten yirmiye yakın yurtseveri jandarmaya ihbar ederek gözaltına aldırdı. Devrimcilerin işçiler için getirdikleri battaniyeleri "bunlar halktan zorla topladımız battaniyelerdir" diyerek sıkıyönetimce el konmasını sağladı.

Soda işçileri devrimcilerle omuz omuza Göbbaşı'nda direniyor. Herzaman oligarşiden aldığı lezazetle hareket eden ilerlemeci sendikacılar da işçileri oyalamaya çalışıyor. Ama bu gayretleri boşuna. Soda grevi ve yürüyüşü sırasında işçiler dostunu düşmanını çok iyi gördü, tanıdı. Faşizmin tüm emekçilerin can düşmanı olduğunu, "umut" Ecevit Hükümetinin ne olduğunu, kurtuluşunun nerede olduğunu kavradı, yaşadı.

Şimdi 850 Mersin Soda işçisi önümüzdeki çetin, zorlu mücadele dolu günlere daha bir kararlılıkla, azimle hazırlanıyor. Soda işçilerinin önündeki ilk hedef lokavtı kaldırmamasını sağlanmasını ve 850 işçinin tümünün işyerinde işbaşı yapmasınıdır. Faşistlerin işyerinden atılmasını, jandarmanın işyerinden çekilmesini, ekonomik-demokratik hakların elde edilmesini sağlayacak, devrimcilerle işçilerin omuz omuza mücadelesi mutlaka başarıya ulaşacaktır.

YAŞASIN SODA İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ,
KAHROLSUN FAŞİZM!

İSTANBUL'UN YOKSUL GECEKONDU SEMTLERİNDE HALKIN MÜCADELESİNİ HIÇ BİR GÜÇ DURDURAMAZ!

Oligarşinin, İstanbul'da yoksul halklarımızın barındığı Küçükköy, Gaziosmanpaşa, Örnektepe, Gültepe gibi semtlere yönelik saldırılar gün geçtikçe artarak sürüyor. Ama ne sıkıyönetim terörü, ne faşist güçlerin saldırıları, tüm ülkede olduğu gibi, bu bölgelerde de emekçi halkımızın direnişini kıramıyor. Emekçi halkımız ve devrimciler omuz omuza yiğitçe direniyor.

YAŞASIN KÜÇÜKKÖY, ÇİFTLİK DİRENİŞİ

Çiftlik, yolsuz, elektriksiz, suşuz, çözülmüş ulaşım sorunu ile yirmi bin yoksul insanın yaşadığı bir bölgedir. Resmi ve sivil faşist saldırıların ve baskıların yoğun olduğu, halkın sindirilmeye çalışıldığı bölgede bulunan Çiftlik karakolu da faşistlerin, arsa ağalarının, araçların-tefeccilerin koruyuculuğunu yapmaktadır. Çiftlik'teki devlet güvenliği karakol aracılığıyla dayak, küfür ve işkenceyle kanıtlanmaya çalışılmaktadır.

Faşistler bölgede barınama mahallerine rağmen, sıkıyönetim güçlerinin yardımıyla kahve taramalarını, vur-kaç eylemlerini sürdürmektedir.

Önce Küçükköy Belediyesi'nde çalışan ve faşistlerden ayrılan bir mühendis (davadan döndüğü) vuran faşistler Gaziosmanpaşa'da bir kahveyi taramarak 1 kişiyi öldürdüler. Daha sonra Küçükköy'de bir ilkokul öğret-

meni ve bir kitapçı, faşist kurşunlarıyla hayatlarını kaybettiler.

Tüm bu saldırılar bölge halkını sindiremedi. Kararlılıkla sürdürülen mücadele sonucu faşistler bölgeden sökülüp atıldılar. Faşistlerden boşalan yer ise resmi devlet güçleri doldurmadıkça geçimlemez.

Bunun en açık örneği, Çiftlik'te yaşandı; Bir arsa spekülâtörü olan ve hazine aralarını halka satarak büyük kazançlar sağlayan Laz Dursun, Çiftlik başkomiseri ve polis Osman'la anlaşarak halkın elindeki arsaları zorla almaya kalkıştılar. Ama Çiftlik halkı gelenlere gerekli dersi verdi. Gelen polislerin silahları ellerinden alındı. Olaylar üzerine gelen takviye polisler 5 kişiyi karakola götürdüler. Bunun üzerine karakol önünde toplanan 300 kişilik halk topluluğuna polislerce hakaretler, tehditler yağdırdı. Bunun üzerine halk kızlarını, oğullarını polisten almak için direnişe geçti. Gözaltına alınanları buseye götürmek isteyen polis araçlarının yollar kesilerek polis ve asker araçları tahrip ettiler. Halkın üzerine ateş açan güvenlik güçleri 1 yurtseveri öldürdüler. Yiğitçe direnen Çiftlik halkından korkan ve onları bastırarak sıkıyönetim güçleri, bütün bölgeyi işgal ederek sabaha kadar arama adı altında baskı ve terörlerini sürdürdüler ve mahalle halkından 223 kişiyi göz altına aldılar.

GÜLTEPE VE ÖRNEKTEPE'DE SIKIYÖNETİM TERÖRÜ SÖKMEYECEK!

Gültepe'de sıkıyönetim güçleri "boy gösterisi" yaparak hiç bir gereke göstermekâzin halkın üzerine ateş açtılar. Herhangi bir olay olmadıkça, halde, aniden kalabalık bir şekilde caddelere ve sokaklara dalan sıkıyönetim güçleri, halktan insanların evlerine sokup, rastgele arama yapmaya, küfür ve hakaretler yağdırmaya başladılar. Bu arada, bir kadının evinde kocası olmadığını için aramak istemesi üzerine güvenlik kuvvetlerince açılan ateşe bir kaç kişi yaralandı. Bu olaylar Gültepe halkı tarafından nefretle karşılandı ve düzenlenen eylemlerle protesto edildi.

ÖRNEKTEPE'de, sıkıyönetimden güç alarak saldırıların yoğunlaşmasını faşistler, daha önce, devrimci bir mücadele sonucu kovalandıktan bölgede kahvede oturmakta olan halkın üzerine ateş açarak, 2 kişiyi öldürüp, 11 kişiyi yaralayarak kaçtılar. Olaydan hemen sonra bir yandan yaralıları hastaneye taşıırken, diğer yandan, geniş protesto gösterileri başlatılmıştır. Ertesi gün de devam eden gösteriler 200 kişilik koran mitingle noktalandı. Bölgede geniş bildiri dağıtımı ve yazılma yapıldı. Tüm bu protesto hareketlerinde faşizmin ve sıkıyönetimin gerçek yüzü teşhir edildi.

ADANA'DA FAŞİST İŞGALLER KIRILIYOR!

Zilzilde Mahallesi, Seyhan nehrinin hemen yanında küçük bir alanda kurulmuş, emekçi halkın yoğun olduğu, Adana Eğitim Enstitüsü'nün bulunduğu bir mahalledir.

Eğitim Enstitüsü faşistlerin işgali altında iken bu mahalleye yerleşmeye başlayan faşistler, giderek mahallede etkinliklerini artırmışlar, anti-faşist semt halkını baskı, tehdit ve sakıncılara indirmişlerdir. Faşist katiller giderek mahalleye Adana'da devrimciler ve halka saldırılarının üssü ve saklandıkları yerlerden biri haline getirmişlerdir. Mahalle halkını evinden çıkararak hale getiren, devrimcileri pusu kurarak öldüren, yaralayan, kadınlara, kızlara sakıncılık eden bu bir avuç faşist Zilzilde halkını tam anlamıyla teslim almaya çalışmışlardır. Giriş ve çıkışları kontrol altına alarak mahalleyi zorbalıkla denetim altında tutuyorlardı.

Faşistler Zilzilde'deki en son saldırılarına, Borsa Lisesi öğrencileri, Lice Dev-Genç sınıflarında mücadele eden arkadaşımız İbrahim Göğlül'e yönelttiler. Gece evinin kapısını çalan faşistler kapıyı açan arkadaşımızı kurşun yağmuruna tutarak öldürdüler. Faşist saldırılarına müdahale eden babasının da ağır şekilde yaralandı. Bu olay üzerine devrimciler örgütlü bir şekilde mahalleye girdiler. Devrimciler hakkında desteği ile mahalleli kontrolünü altına aldılar ve kısa sürede bu bir avuç faşiste gereken derdini vererek mahalleden kovdular.

Polis ve jandarma desteğinde bir kaç kez mahalleye tekrar girmeyi denediklerinde halkın direnişine karşısında barınamayarak kaçtılar.

Faşist işgal kırılmadan önce mahalleye adını atmayan polis ve sıkıyönetim kolluk kuvvetleri, faşist işgal kırıldıktan sonra mahalleden çıkmaz oldular. Güvenlik kuvvetleri devrimcilerin sokakta dolaşmasını dahi engellemeye çalışarak baskılarını alabildiğince yoğunlaştırıyorlar. Nitekim ölen arkadaşımızın evinde toplanan devrimciler ve arkadaşımızın yakınları ile toplam 36 kişi keyfi olarak tutulup 15 gün gözaltına tutuldu.

Polis, halkımızın faşizme karşı gelişen mücadelesini önleyebilmek için halkımızın güven kaynağı haline gelen Devrimci Hareketimiz hakkında çeşitli dedikodular çıkararak halkın moralini bozmaya çalışmaktadır. Bu amaçla Devrimci Yol'un bölündüğü şeklinde dedikodular çıkararak anti-faşist mücadelemizi zayıflatabileceğini hayal etmektedir. Bazı faşkın oportünistler ve iflah olmaz bir Devrimci Yol düşmanlığı hummasına tutularan poşun bu çabalarna mihmandarlık ederlerken, anti-faşist mücadelenin sürdürdüğü savaş alanlarında hiç gönülmemei teröri etmektedirler.

Devrimciler mahalleye ilk girdiği gündən itibaren, mahalledeki işleri yürütmek üzere geçici bir komite oluşturular, ve mücadelenin Direniş Komiteleri örgütlülüğüne kavuşturulması için çalışmaya başladılar.

Bu amaçla, mahalledeki bütün evler dolaşarak anti-faşist mücadele ve yapılması gerekenler anlatıldı. Bunun üzerine mahalle halkı, en küçükünden en yaşlına kadar herkes anti-faşist birleşme ve dayanışmasını güçlendirmeye doğrultusunda çalışmalarını aktif olarak katılmaktadır.

Adana'da Zilzilde ve Denizli mahallelerinde anti-faşist direniş anlatan Devrimci Yol imzalı bildiriler geniş bir şekilde dağıtıldı. Ayrıca Zilzilde halkına yönelik mahalle sorunlarını içeren ve ilk etapta ne yapılması gerektiğini anlatan bir bildiri dağıtıldı.

Bütün Adana halkı, devrimcilerin Zilzilde'deki başarısından şebzetmekte, devrimcilerin bu başarısını, bir yandan faşist işgal altındaki Denizli, Yeni Döğme ve Yurt mahallelerindeki anti-faşist halk güçlerine moral kaynağı olmakta ve harekete geçirmekte, diğer taraftan ise faşistlerin yüreğine korku salmakta ve çözümlerini hazırlanmaktadır.

Mahalle halkı başlangıçta "devrimciler ya mahalleye terk edip giderse faşistler tekrar gürsür" diye kaygılanmaktaydılar. Artık bunu düşünmemenin anlamsızlığını ve yanlışlığını gün geçtikçe, mücadele geliştikçe daha iyi kavramaktadırlar. Ve mücadelenin içinde daha fazla yer almaktadırlar.

Sıkıyönetimin terörüne karşı devrimciler mahalle halkına MHP'yi, UGD'yi faşistlerin mahalleden kovulmasını faşizmi alt etmek anlamına gelmediğini, asil mücadelenin bundan sonra başlayacağı ve bu doğrultuda Direniş Komitelerinde örgütlenerek mücadelenin daha kalıcı bir hale dönüştürülebileceğini ve başarıya ancak bu komitelerin içinde yer alınarak ulaşılacağına kavramaya çalışılmaktadır.

DEVİRİMCİ YOL'umuz, tutarı ve kararlı mücadelesi sonucu Zilzilde halkının gerçekten tek güvence kaynağı olmuştur.

FAŞİZME KARŞI BİRLİK

Faşist terör şiddetinden hiçbirşey kaybetmeden ve yaygınlaşarak sürüyor. Ve bu saldırılar iç savaş derinleştirir ve doğrultuda gelişiyor. Hergün beş altı kişinin öldüğü bu savaşın derinleşerek devam edeceğine kuşku yoktur. Çünkü faşizmin saldırıları gelp geçici bir olay değildir.

Bu durumda, anti-faşist mücadelenin güncelliğini koruyacağı gibi, uzun süreli bir mücadele olarak ele alınması gerektir. Eğer anti-faşist mücadele uzun süreli bir direniş mücadelesi olarak ele alınmazsa bu mücadelede hiçbir zaman kalıcı başarı sağlanamaz.

Anti-faşist mücadelede en geniş anti-faşist güçlerin ortak eylemini örgütleyerek; bu ortak eylemi, demokratik halk iktidarını hedefleyen bir örgütlenmeye yürüterek, kalıcı başarılar elde edilebilir.

Bu ise faşizme karşı mücadelenin bir *Direniş Cephesinde* örgütlenmesini zorunlu hale getirmektedir.

Bugün faşizmin saldırıları karşısında halkın, anti-faşist güçlerin örgütsüz ve bölük pörçük direnişlerini örgütlemek ve bu direnişleri kalıcı ve bilinçli bir anti-faşist direniş mücadelesine dönüştürmek devrimcilerin önünde duran çok önemli bir görevdir. Bu görevin ve çok yönlü bir mücadele olan faşizme karşı mücadelenin diğer görevlerinin yerine getirilebilmesinde kavranacak olan temel halka bir *anti-faşist direniş cephesinin* oluşturulmasıdır.

ANTI-FAŞİST MÜCADELENİN BUGÜN BU EN ÖNEMLİ SORUNU KARŞISINDA ANTI-FAŞİST GÜÇLERİN DURUMU NEDİR?

İlk bakışta solda, faşizme karşı birlik çağrısı yapılmıyor. Bu çağrının çoğunluğu bana bakıp hala faşizme karşı birlik sorununun çözülmemiş olması anlaşılacak bir durum gibi görünebilir. Bu, faşizme karşı birlik çağrılarının çoğunluğu rağmen faşizme karşı birlik sorununun çözülmemiş olduğunu gösteren önemli adamların atlamaması nasıl açıklanabilir?

Herşeyden önce faşizme karşı birlik, somut bir mücadele için birlik olarak anlaşılmalıdır. Somut bir mücadele içermeyen, somut bir eylemi, yapılacak somut bir işi kendine konu etmemiş olan faşizme karşı soyut birlik çağrılarını, içi boş laf tekerlemeleri olmaksızın öte bir sonuç doğuramaz.

Faşizme karşı birlik, doğru bir mücadele anlayışını içermelidir. Bu öncelikle ülkemizde faşizmin doğru bir tanımlanmasıyla başlamalıdır. Faşizme karşı mücadeleyi çoğu açık faşizmi engelleme mücadelesi olarak kısıtlıyorlar. Bu, ülkemizde burjuva demokrasisi olduğu şeklindeki yanlış tespitlerden kaynaklanmaktadır. Böyle olunca faşizm tehlikesini engelleme, faşizmin durmasını durdurma, "burjuva demokrasisi"ni faşist harekete karşı koruma şeklinde bir mücadele anlayışına yol açmaktadır. Bu yanlış anlayışlar kaçınılmaz olarak, Türkiye'de faşizmi MHP ile kısıtlı bir ölçüde kavramaktadırlar. Bu yanlış kavrayışın anti-faşist mücadelenin kapsamını ve muhtevasını daraltması yanında, faşizme karşı doğru bir mücadele çizgisini önermemesini anlamak kolaydır.

Bütün sakat kavrayışların, anti-faşist mücadelede doğru dürist birşey yapamayacakları pratikte hergün tekrar tekrar ispatlanmasına rağmen yine de "hafız ezberlediklerini okur" misali faşizmi yanlış kavrayışta ısrar ettiklerini, bu yanlış görüşleri tekrar ettiklerini görmekteyiz.

Ülkemizde siyasal rejim, burjuva demokrasisi değildir; sömürge tipi faşizmdir. Faşizmin saldırılarının esas kaynağı buradadır. Batı Avrupa'da aşağıdan yukarıya, kitle temelinde dayanarak gelişen faşizme karşı burjuva demokrasisini savunmak şeklindeki o tarihi koşullarda doğru olan görev bugün Türkiye için doğru değildir. Mevcut, sözde "özgürlükçü demokratik rejimi" veya "burjuva demokrasisini" koruma adına sömürge tipi faşizmi koruma diye anti-faşist mücadele görevi olamaz. Tersine, anti-faşist mücadele sömürge tipi faşizmi yikmayı hedeflemek zorundadır. Bu ise anti-faşist mücadeleyi uzun süreli bir devrim mücadelesi olarak kavramayı gerektirir. Anti-faşist mücadeleyi böyle bir perspektiften kavramazsak bu mücadelede kalıcı başarılar elde edilemez.

Sömürge tipi faşizm yukarıdan aşağıya doğru bir saldırı stratejisi izlemektedir. Ve bu yolla kitle tabanına kavuşmak istemektedir. Faşizmin bu yöndeki saldırısı şüphesiz ki mevcut devlet iktidarının bütün kurumlarını kışkırtarak faşist devlet iktidarını kurulumasına dönüştürmek amacıyla taşır. Sivil faşist hareket böyle bir işleyişin ürünüdür. Ve daha şimdiden önemli sayılabilecek bir kitle tabanına dayanmaktadır.

Sömürge tipi faşizmin halka saldırısı da çok yönlü bir saldırdır. Faşist yasalardan ve yasaların baskıları, MIT, CIA, Kontregerilla ve sivil faşist çetelerin saldırıları,

netmezse sıkıyönetim, vb. araçlarla yürüttüğü saldırılar halkı sömürür ve baskıya boyun eğdirmeye yetmezse, o zaman zaten son derece kısıtlı olan burjuva hak ve özgürlüklerin tamamen bir kenara itileceği sömürge tipi faşizmin açık lerasına geçmektedir. Bu, yukarıdan aşağıya doğru, asker ve sivil karması veya doğrudan askerli bir faşist yönetim oluşturulması yoluyla olur. Bu konuda 12 Mart dönemi bir örnek oluşturmaktadır.

Burada şunu tekrar belirtelim: Ülkemizin özelliklerinden dolayı açık faşist bir rejim Batı Avrupa'da olduğu gibi faşist hareketin aşağıdan yukarıya devleti ele geçirmesi, burjuva demokrasisini yıkıp faşist devleti örgütlemesi şeklinde olmamaktadır. Bu, devlet içinde zaten kurulmuş olan ve aslı bir unsur halinde mevcut devletin niteliğini belirleyen baskı ve terör yöntemlerinin, tali ve son derece kısıtlı olan burjuva hak ve özgürlüklerini bir kenara itmesi yoluyla, yani yukarıdan aşağıya doğru bir yolla olmaktadır.

Belki söylemeye bile gerek yok, ama ezberlediğini okumaya alışmış olan hafızları düşünerek söyleyelim, anti-faşist mücadelenin esas olarak sömürge tipi faşizmi yikmayı hedeflemesi, bu mücadelenin sömürge tipi faşizmi yıkıp halkın demokratik iktidarını hedefleyen uzun süreli bir devrimci mücadele olması, faşist güçlerin bir açık faşizme geçmek için yürüttükleri mücadelede seçici kalınması anlamına gelmez. Anti-faşist mücadele açık faşizme geçiş çabalarına karşı mücadeleyi de içerir. Böyle bir tahlille bizim anlatmak istediğimiz, anti-faşist mücadeleyi sadece açık faşizme geçiş engelleme mücadelesi olarak anlamamış olduğumuzdur; eğer böyle bir yanlış anlayışta ısrar edilirse açık faşizme geçme çabalarına da engel olunamaz.

Faşizmi yanlış kavrayış kaçınılmaz olarak ona karşı neyin nasıl yapılması gerektiği konularında belirsizliğe ve faşizmin saldırıları karşısında şaşkınlığa yol açmaktadır. Bu şaşkınlıklar son zamanlarda tehlikeli boyutlara yükselmektedir.

HAKİM SINIFLARIN DEMAGÖJİLERİNİN ANTI-FAŞİST GÜÇLER ÜZERİNDEKİ OLUMSUZ ETKİLERİ

Faşizmin saldırılarına göğüs germeye çalışan halkın direniş eylemleri yükseldikçe faşizmin hırçınlığı artmaktadır; baskı ve terör eylemleri çoğalmaktadır. Bu çatışma hergün keskinleşerek iç savaş derinleştiriyor. Olgarşi bir yandan halkı tamamen esir almaya yönelik faşist saldırılarını sürdürüyor, diğer yandan halkın direniş karşısında telaşlanıyor ve iç savaş tehlikesi bir seyr izlemesinin yarattığı korkuyla ulusal birlik demagojisine sarılıyor. Emperyalistler ve yerli tekel ve onların faşist uçaklarını "ulusal birlik" demagojileri ne anlamla gelmektedir? Onlar nasıl bir birlik istiyorlar? Olgarşının halka saldırıyla başladığı ve beslediği iç savaşın direnişle beraber derinleşip "ulusal birliği" (veya hakim sınıfların sosyal varlığını) tehdit etme yönünde geliştiğini görüyor ve şimdide iç savaşın engellenmesi ve "ulusal birliğin" sağlanması demagojilerine sarılıyor. Peki, iç savaşın son verilsin! Bu nasıl olabilir? Olgarşi iç savaş politikasını terk etsin! Terkedebilir mi? Halka saldırmaktan vazgeçsin? Vazgeçebilir mi? Faşist saldırı örgütleri dağıtılmalı ve faşistler cezalandırılmalı! Sıkıyönetimlerle halka baskı ve terör uygulamaktan vazgeçilsin! Halka işkence etmekten, halkın demokratik haklarını gasbetmekten vazgeçilsin! İlerici devrimci, yurtsever ve anti-faşistleri takip etmekten, hapse atılmaktan ve pusular kurup öldürmekten, eylemleri bombalamaktan, işkence etmekten, sokak ortalarında panzerlerle ezme ve kurşunlayıp katletmekten vazgeçilsin! Demokratik deneklere baskı yapmaktan, bu denekleri kapatmaktan, yönetici ve üyelerini hapse atılmaktan vazgeçilsin! Halkın örgütlenmesi özgürlüğü gasbedilmesin; söz ve düşünce özgürlükleri gasbedilmesin! Emperyalizmin ajanları ülkeden kovulsun ve onlarla halka karşı işbirliği yapılmaması. CIA kovulsun, kontregerilla dağıtılmalı; Kürt halkı üzerindeki şoven baskılar kaldırılmalı, Kürt halkının örgütlenmesi özgürlüğü ve kendi kaderini tayin hakkı gasbedilmesin, emperyalizme imzalanmış olan bütün kölelik anlaşmaları yitirilsin, ABD'nin Orta Doğu halkları üzerindeki emperyalist emelleri ve saldırmaları politikalarına alet olunmasın! Bütün yabancı işler sökülüp atılsın, emperyalizmin ileri karakolu olmaktan çıkılsın!

İşte "ulusal birliği" tehdit eden iç savaşın kaynacları ve sebepleri. Bu sebepler kaldırılınca iç savaş sona erer. Peki bunları oligarşi yapabilir mi? Aksine oligarşi bunlar için savaşmıyor mu?!

O halde oligarşi ne savaşa son verebilir mi? Ulusal birlik demagojileri ile anlama gelliyor? Onlar bütün halk

kin esir olacağı, halktan yana tek bir sesin bile çıkmayacağı, halkın üzerinde istedikleri gibi saltanat sürebilecekleri bir "ulusal birlik"ten bahsediyorlar. Onlar böyle bir ulusal "birliği" sağlamanın tek yolunun faşizm olduğunu biliyorlar. Ve zaten böyle bir ulusal birlik sağlamak için savaşıyorlar, saldırıyorlar. İç savaşın doğup beslendiği yer burasıdır. Olgarşi bu "ulusal birliği" iç savaşla sağlamayı temel bir politika olarak gütmektedir; bu politikaların araçları ise faşizmdir; faşist saldırılar, katliamlar, sıkıyönetim, vb.dir. Bütün bu araçları kullanarak halkı "barışa" ikna etmeye çalışıyorlar. Bir başka açıdan, onların "ulusal birliği" faşizm altında mümkündür.

Diğer yandan oligarşi "ulusal birlik" demagojileriyle barıştan yanaymış gibi bir görüntü yaratmaya ve halk kitlelerinin gözünü boyamaya büyük bir özen gösteriyor. Olgarşının bu çabalarının etkisiz olduğu da söylenemez. Bu çabalar anti-faşist saflarda tereddütler ve şaşkınlıklar yaratmaktadır. Öyle ki "sol'da birçok şaşkın iç savaş engelleme görevini kendilerine iş edinebilmektedirler. Bunun en sivi örneği TIKP'nin "milli birlik hükümeti" önerileriyle sergilenmektedir. Burjuvazinin, iç savaşın engellenmesi ve "ulusal birlik" önerilerinin halkın faşizme karşı direnişinin yok edilmesini faşizm altında birlik demek olduğunu anlamış olması için insanın ya aptal veya hain olması gerekir.

TIKP, TIKP gibi hainleri bir tarafa bırakalım ama solda bir sürü şaşkınlık hala iç savaş konusunda en küçük bir laf etmemelerine ne demeli? Faşizmin halka karşı yürüttüğü saldırmaları bir Kahraman Maraş katliamından geçtikten ve halktan yüzlerce kişi katledildikten sonra her gün 5-6 kişinin öldüğü, faşist çetelerin saldırılarının aralıksız sürdüğü, faşist çetelerin terör ve katliamlarının yemediği yerde sıkıyönetim güçlerinin bu boşluğu doldurdukları (1 Mayıs'ta açılan açığa tanklarla, tüfeklerle İstanbul'u işgal edip Taksim'e de savaş sancığı dikmelerinden; Ankara'da halka atışmalarından sonra) sivil faşist çetelerin halkın direnişle kovuldukları mahallelere sıkıyönetim güçlerinin açılan saldırılarının (Gaziosmanpaşa, Gültepe, vb.) sürüp gittiği bugünkü koşullarda; yani özellikle burjuvazinin iç savaş saldırılarını sürüp gittiği bir ortamda hala iç savaş konusunda tek bir fikir ileri sürmeyen (hatta "bize iç savaş vardır" deditirmezsiniz diyebilen) şaşkınlık ne demeli? İç savaş içinde, iç savaş hakkında bu şaşkınlık artık tehlikeli değil midir? Faşizme karşı görevlerini birkaç laf tekerlemesiyle yerlerini getirdiklerini mi zannediyorlar?

Faşizme karşı birlik laflarını (bir süs olarak; ne manaya geldiğini, ne gibi işleri yapmak için "birlik" gerektiğini düşünmeden) ağzından hiç düşürmez. Modaya uymak, kimseden geri kalmaması olmak için birlik lafını bol bol kullanırlar. Faşizmin saldırmaları politikalarına karşı nasıl bir mücadele ve örgütlenme gerektirdi; bu konuda ise tam bir sessizlik içindedirler.

DEVİRİMCİ HAREKETİN FAŞİZME KARŞI BİRLİK SORUNU KARŞISINDAKİ DURUMU

Faşizmin ülkemizi somutunda doğru bir çözümleme temelinde anti-faşist mücadelenin doğru taktiklerinin geliştirilebileceğinin bilincinde olarak Devrimci Hareket bu sorun üzerine eğilmiş ve ülkemizi somutunda faşizmin çözümlemesini, faşizme karşı mücadele taktiklerini ve sorunlarını enine boyuna ele almıştır. Uzunca bir zamandan beri de bu çözümlemeler temelinde faşizme karşı birlik sorununa somut cevaplar vermeye çalışmıştır.

Devrimci hareket faşizme karşı birlik sorununu şöyle;

— Faşizme karşı mücadeleyi bir devrim mücadelesi olarak (bu ülkemizde mevcut sömürge tipi faşizmi yikma, yerine halkın demokratik iktidarını kurma mücadelesidir), sömürge tipi faşizmi yikma mücadelesini esas, sömürge tipi faşizmin açık uygulamalarına (açık faşizm) geçiş engelleme mücadelesini buna bağlı (tali) olarak ele alan (ülkemizde sömürge tipi faşizmi "burjuva demokrasisi" diye gören bütün revizyonist akımlardan farklı olarak);

— Böyle olunca, faşizmi yenmenin uzun süreli bir direniş mücadelesinden geçilecek mümkün olacağı tespiti yapan; bu aşamada (uzunca bir süre) anti-faşist müca-

FAŞİZMİN MÜCADELEDE SORUNU

delenin faşizmin saldırılarına karşı koyma; toparlanma, örgütlenme ve güçlenme döneminde bulunduğu ve dolayısıyla bir direniş mücadelesi karakterinde olduğunu saptayan;

— Faşizmin saldırı politikalarını karşılayacak, somut karşı politikaları geliştirip uygulamaya koyabilecek, bunu en geniş anti-faşist güçlerin ortak eylemini örgütleyerek en iyi şekilde yapabileceğinin bilincinde olarak, ele alacak olan;

— Faşizme karşı mücadeleye halkı seferber etmeyi bir an bile unutmayacak, halkı faşizme karşı mücadelede siyasi olarak ve çabı gereği olarak donatabilmek için elinden gelen bütün araçları sarfedecek olan;

— Bu aşamada anti-faşist mücadelenin, faşizmin saldırılarına karşılık bir savunma çizgisi izlemek zorunda olduğunu bilen;

— Bu savunmayı aktif bir savunma olarak kavrayan;

— Bu aktif savunmayı; faşist güçleri yıpratarak geriletken, faşist güçlerin moralini bozan, safalarını dağıtan; anti-faşist güçlerin ise moralini yükselten ve halk kitlelerini mücadele etrafında örgütleyen ve giderek devrimci güçleri geliştiren bir eylem çizgisiyle sürdüreceği olan;

— Bünyesinde bu aktif savunmayı doğru eylem çizgisini hayata geçirecek, gerçekleştirecek araçları (örgütleri) bulunduracak ve geliştirecek olan;

— Yine bünyesinde faşizme alternatif bir halk demokrasisini besleyip büyütecek olan; faşizme alternatif halkın iktidar organlarını geliştirebilecek olan;

— Ve giderek kendini geliştirip demokratik halk iktidarının temel aracı haline getmeyi, buna uygun bir yapılaşma doğru yükselmeyi hedefleyecek olan, bir DİRENİŞ CEPHESİ olarak ele alınmaktadır.

Biz faşizme karşı birliğin böyle bir direniş cephesi olarak bugünden yarına gelmeye çalışmaya başladığımız ve bu iş için çok yoğun çaba sarf etmek gerektiğini biliyoruz. Bu yolda aşılması gereken birçok güçlük vardır. Anti-faşist saflarda etkisini sürdüren yanlış faşizm tahlillerinden kaynaklanan yanlış mücadele anlayışlarına karşı burjuvazinin demagojilerine ve revizyonizmin anti-faşist saflardaki bölücü etkilerine karşı kararlı ve etkili bir mücadeleyle gerektirmektedir. Bugün bütün anti-faşist güçleri böyle bir Direniş Cephesinde toplanmanın zorlukları ortadadır. Ancak bu zorluklar devrimcilerin bu yoldaki çabalarının azalmasına sebep olmamalı aksine çabalar daha da yoğunlaştırılıp artırılmalıdır.

Devrimci Hareketimizin faşizme karşı birliği, bir Direniş Cephesinde oluşturmak için sarfettiği çabalarını, iki başlık altında toplamak mümkündür.

1. Direniş Komiteleri,

2. Böyle bir direniş cephesi içinde yer alabilecek olan; faşizme karşı aktif bir mücadeleye katılabilecek olan en geniş anti-faşist güçlerin ortak eylemlerini örgütlemek çabaları.

DİRENİŞ KOMİTELERİ böylesi bir Birleşik Direniş Cephesinin en temel unsurlarından biridir.

Direniş komiteleri önerileri, halkın faşizme karşı her türlü direnişinin örgütlenmesi; faşizmin saldırılarına karşısında halk yığınlarında ortaya çıkan direnme eğilimlerinin devrimci bir doğrultuya kanalizasyonu ve halkın bir anti-faşist mücadeleye dönüştürülmesi gereğini sonucu olarak ve faşizme karşı birliğin sorununa tabanda karşılık olarak ileri sürülmüştür.

Direniş komiteleri, yukarıda özetlediğimiz DİRENİŞ CEPHESİ'nin alt birimleri, tabandaki örgütleri olarak ele alınmış, faşizme karşı mücadelenin tabandaki organizasyonu olarak direniş cephesinin bütün özelliklerini içerecek tarzda önerilmiştir.

Pratikte de bu önerileri hayata geçirmek için çalışılmış; bugüne kadar olumlu ve olumsuz bir çok deney yaşanmıştır. Faşizme karşı mücadelede birliğin tabanda en doğru karşılığının Direniş Komiteleri olması

leceği, hayatın dayattığı zorunluluklarla ve Direniş Komitelerinin pratikteki deneylerinden elde edilen derslerle anlaşılmalıdır.

Bu konuda anlaşılacak olan bir şey, faşizme karşı birliğin laflarından eksik etmeyen bir siri grup ve kişilerin Direniş Komiteleri karşısında tam bir sessizlik içinde olmalarıdır. Direniş Komiteleri önerileri ve deneyleri karşısında hiç bir ciddi tartışmaya yanaşmayanlar bu tavrı, etkiledikleri zaman zaman, pratikte gerçekleşmesin, ne pahasına olursa olsun gerçekleştirilmesini saplantısına varabiliyorlar ve bu saplantıyla Direniş Komitelerine karşı mücadeleye kalkabiliyorlar. Bu durumda onlar daha bir acınacak hale düşmekle kalmıyor, sık sık faşizme karşı mücadelede bölücülük rolü oynuyorlar.

Hele Devrimci Hareketten gelmiş her öneriye karşı çıkma hastalığına yakalanmış olanların, Devrimci harekete ve devrimci görüşlere karşı çıkmayı ve bunlara karşı mücadeleyi kendi varlık sebepleri olarak görülen Direniş Komiteleri karşısındaki tavrı çok açıktır. Bunlar Direniş Komitelerine abuk sabuk gerekçelerle karşı durmaya çalışırken zaman zaman, pratikte gerçekleşmesin, ne pahasına olursa olsun gerçekleştirilmesini saplantısına varabiliyorlar ve bu saplantıyla Direniş Komitelerine karşı mücadeleye kalkabiliyorlar. Bu durumda onlar daha bir acınacak hale düşmekle kalmıyor, sık sık faşizme karşı mücadelede bölücülük rolü oynuyorlar.

Devrimci hareketin, faşizme karşı birliğin bir DİRENİŞ CEPHESİ'nde sağlanması çalışmalarının diğer bir bölümünü ise böyle bir cephede yer alabilecek olan, faşizme karşı aktif bir mücadeleye atılabilecek olan en geniş anti-faşist güçlerin genelde ortak eylemlerini örgütlemek çabaları oluşturmaktadır.

Devrimci hareketin bu yönde birçok çabaları olmuştur ve olacaktır. Buna en son örnek 1 Mayıs'da düzenlenen ortak mitinglerdir. 1 Mayıs'ın gelirken ülkedeki siyasi koşulların doğru bir değerlendirilmesini yapabilmek için anti-faşist güçlerin ülke çapında ortak eylemlerle bu siyasi gelişmelerin karşısına dikilmesi gereğini kavrayabiliyordu. Bu dönem, sıkıyönetim terörünün halk üzerinde yoğunlaştığı ve bütün ülkenin aşamalı olarak sıkıyönetimle yönetilmesine doğru önemli adımlar atıldığı bir dönemdi. 1 Mayıs'a doğru gelirken oligarşinin faşist baskı ve saldırılarına devrimcilerin ve tüm anti-faşist halk yığınlarının üzerinde yoğunlaşarak artarken, sıkıyönetim terörü de hiçbir gizlenme ihtiyacı duymadan hatta "sağ ve sol silah eylemlerine karşı olma" demagojilerini dahi bir yana iterek en geniş emekçi yığınları yıldırma ve tüm anti-faşist güçleri yok etme amacına yöneliyordu.

Bu koşullarda, faşizmin bu saldırı politikalarına karşılık somut bir karşı politikanın en geniş halk güçlerinin direnişini ve ortak eylemini örgütlemek açısından kimsenin kuşkusu olamaz.

Böyle bir değerlendirilmeden hareketle 1 Mayıs'da, faşizme karşı savaş hattında birleşebilecek bütün güçlerin ortak eylemlerle faşizmin karşısına dikilmesini, faşizmin saldırı politikalarına ve sıkıyönetim terörüne karşı mücadeleye atılmasının bir biçimi olarak bütün ülkede ortak 1 Mayıs mitingleri düzenlenmesi kararlaştırıldı. Bu doğrultuda diğer gruplarla ilişkiler kuruldu. Sonuçta bilinen 1 Mayıs ortak mitingleri düzenlendi. Burjuvazinin bunalmadan çıkış politikalarının gönüllü destekçiliğini yapan revizyonist mihraklar dışında diğer grupların (ki bunların hemen hepsi revizyonizmin derece derece etkisi altındaki gruplardır) bu mitinglere katılmalarını sağlamaya çalıştık.

Ancak bu çabalarımızdan tam bir sonuç alamadık. En geniş katılımı sağlayamadık. Bu başarısızlığımızın hemen akla gelen sebeplerinden birinin, bazılarının bu ortak mitinglere katılmaya imna etmek için sarfettiğimiz çabaların eksikliği olduğu söylenebilir. Örneğin KSD'nin bu ortak mitinglere sudan bahanelerle katılmaması, tabanını karıştırırken, KSD tabanını bu ortak eylemlere katma yönünde yeterli bir gayret gösterilememiştir.

Burada yine, kendilerini "proletarya sosyalistleri" gibi isimler yakıştıranların gösterdiği şaşkınlıklar akıldaki herkesi hayretler içine düşürecek ölçüde yükseliyordu.*

FAŞİZME KARŞI BİRLİK İÇİN SABIRLI VE KARARLI BİR MÜCADELE GEREKLİDİR

Bugün faşizme karşı birliğin sorununu anti-faşist mücadelede boş laf etmenin ötesinde birşeyler yapmak is-

teyen herkesin ciddi olarak üzerinde düşünmesi gereken bir sorun haline gelmiştir. Faşizme karşı birliğin laflarından düşürmeyenler bu sorun üzerinde ciddi ve somut görüşleri ileri sürmek zorundadırlar.

Faşizme karşı mücadelenin bu en önemli sorununu sessizlikle geçiştirme veya varlıklarını sürdürebilmek kaygularıyla devrimci görüşlere karşı saçma-sapan itirazlarla mücadele etme saçmalıklarının varıp dayanacağı yer: Ya faşizme karşı mücadelede saf dışı olmak ve anti-faşist mücadeleye katılabilecek olan iyiniyetli bir kısım unsuru pasifize etmek; ya da burjuvazinin bunalmadan çıkış politikalarının bir uzantısı olan revizyonist politikaların kuşkuyla takip edilip faşizme karşı mücadelede bölücü bir rol oynamaktır.

Faşizme karşı birliğin Direniş Cephesinde sağlanabilmesi için zorlu, sabırlı ve kararlı bir mücadele verilmesi gerektiği ortadadır. Bugün ana revizyonist mihrakların anti-faşist safın üzerindeki zararlı ve bölücü etkilerinin önüne geçmek için sürdürülecek mücadele, faşizme karşı savaşabilecek olan güçlü bir direniş cephesinde toplamak için verilecek mücadelenin önemli bir parçasını meydana getirmektedir.

Devrimci hareketin bu doğrultudaki çalışmalarının önemli bir bölümü somutta: Revizyonist görüşlerin derece derece etkisi altında olan ancak; burjuvazinin, sınıf mücadelesini bastırarak, anti-faşist safı dağıtmak ve bunalmadan çıkmak için öne sürdüğü ve uyguladığı politikaların sol içindeki araçları işlevini gören ana revizyonist mihraklardan farklı olarak, düzenin korunması, bunalmış giderilmesi ve istikrarın sağlanması görevlerini kendileri için açıkça formüle etmemiş olan; ve safında faşizme karşı mücadelede harekete geçirilebilecek potansiyeller bulunan grupların revizyonist kesimlere doğru kaymasını engellemek ve bu grupları aktif anti-faşist mücadeleye çekmek için çalışarak görevi olarak biçimlenmektedir.

Bu doğrultudaki çalışmalarda şüphesiz ki en büyük sorumluluk devrimci harekete düşmektedir. Ancak bu, diğerlerinin hiç bir sorumluluğu olmadığını anlamına gelemez. Anti-faşist mücadelede birşeyler yapmak isteyen herkesin üzerine bu doğrultuda birtakım görev ve sorumluluklar düşmektedir.

Örneğin anti-faşist mücadelenin en acil sorunu hakkında bugüne kadar hiç bir ciddi fikir ileri sürmemiş olan; iç savaş konusunda, direniş komiteleri konusunda akıl almaz bir vurdumduymazlık içinde olan grupların militan ve sempaticanlarına da sorumluluklar düşmektedir. Şöyleki: Önderlerinin anti-faşist mücadeleinin en önemli sorunu olan direniş cephesi, direniş komiteleri ve iç savaş gibi konulardaki suskunluklarına ve sorumluluklarına ortak olmamalıdır. Bu konularda önderleri sessiz olsa da, kendilerinin de sorumlulukları olduğu bilincine davranmalı, uyarı, eleştiri ve görüşleri ileri sürmelidirler.

Anti-faşist mücadele pratiğinde önderlerinin şaşkınlığına ortak olmamalı; zaman zaman önderlerinin kendilerine yüklediği bölücülük rolünü oynamayı reddetmelidirler.

Bu grupların sempatican ve militanlarının bu konular hakkında gösterecekleri duyarlılık şüphesiz ki faşizme karşı birlik yolunda ileri adımlar atılmasına çok önemli katkıları sağlayacaktır.

(* Burada KSD'nin faşizme karşı birliğin en acil sorunu hakkında bugüne kadar hiç bir ciddi fikir ileri sürmemiş olan; iç savaş konusunda, direniş komiteleri konusunda akıl almaz bir vurdumduymazlık içinde olan grupların militan ve sempaticanlarına da sorumluluklar düşmektedir. Şöyleki: Önderlerinin anti-faşist mücadeleinin en önemli sorunu olan direniş cephesi, direniş komiteleri ve iç savaş gibi konulardaki suskunluklarına ve sorumluluklarına ortak olmamalıdır. Bu konularda önderleri sessiz olsa da, kendilerinin de sorumlulukları olduğu bilincine davranmalı, uyarı, eleştiri ve görüşleri ileri sürmelidirler.)

Bu şaşkınlıklarına onlar gazete ilanlarıyla Konak Meydanı'nda TKP'ilerle "omuz omuz" bir duruma düşmüşler, son anda tabanlarından gelen baskılara yine gazete ilanlarıyla durumu kurtarıp Karşıyaka'daki devrimcilerin mitinglerine katılabiliyorlardı.

ECEVİT'İN TÜNELİNİN UCUNDA DA YOKLUK-BASKI VE ZULÜM VAR

Ecevit Hükümeti IMF'nin öneri ve direktiflerini bir kere daha yerine getirerek TL'nin değerini yüzde 46 oranında düşürdü. Devalüasyon kararını petrolden tekel ürünlerine, İğneden İpliğe kadar uzanan bir zam fırtınası izliyor.

Bir avuç zenginlinin servetine servet katan, buna karşılık milyonlarca emekçiye açlık ve yoksulluğa iten bu kararlar Ecevit ve çevresi tarafından Türkiye'yi kurtaracak önlemler olarak tanıtıldı.

Emgen sömürücü güçler, emperyalist kuruluşlardan gelmesi beklenen kredileri nasıl paylaşacaklarının kavgasını yaparken emekçi halklarımız, sofralarındaki son lokmayı koruyabilmenin ve bu soygun düzeninden kurtulabilmenin yollarını aramaktadır.

IMF'nin önerileri, ekonominin, tekelci sermayenin ve Ecevit'in sorunlarına çözüm getirebilecek midir?

IMF'NİN REÇETELERİ TÜRKİYE'Yİ "KURTARAMAZ"

Ecevit, IMF, OECD gibi emperyalist kuruluşlarla sürdürülen görüşmeler sırasında bir dizi karar olarak "Tünelin ucunda ışık" göründüğünü iddia etti. Bu kararlar şunlardı: TL'nin değeri yeniden ve yüzde 46 oranında düşürüldü. İhracat yapan sanayicilerin getirecekleri dövizen İhtiyaç duydukları girdiler için kullanabilecekleri pay yüzde 25'ten yüzde 40'a çıkarıldı. Demir, çelik, benzin ve tekel ürünleri ile bir çok temel maddeye zam yapıldı. Hükümet bu önlemlere ek olarak ithalatın kısıtlanmayacağı, fiyat ayarlamalarına gideceğini, buğdaya uygulanan sübvansiyona son verileceğini ve alınacak her karardan önce IMF'ye danışılacağını açıkladı.

Emperyalizme bağımlı çarpık bir ekonomi yapının doğal ve kaçınılmaz sonucuna yönelik olan Türkiye, bilindiği gibi uzun süredir döviz yoksulluğu, hammadde sıkıntısı, finansman yetersizliği ile karşı karşıya idi. Hem Ecevit'ten önceki bütün hükümetler döneminde, hem de Ecevit döneminde alınan önlemlere rağmen bu ve öteki sorunlar çözülmemişti. Sözcüleri, enflasyon önlenmiyor, üretim ve ihracat artırmıyor, yeter düzeyde ithalata yapılamıyor, fabrikaların kapanması ve işsizler ordusunun büyümesi önlenmiyordu. Aksine alınan her önlem, hastalığın biraz daha kronikleşmesine neden oluyordu.

Yukardaki sıkıntılar içinde bugün daha fazla bocalayan tekelci sermaye Ecevit'e aldırılan son önlemlerin karşılığı olarak Türkiye'ye gelmesi beklenen kredilerle sorunlarına çözüm bulabilecek midir?

Bir defa, emgen sınıfların sözcülerinin de belirttikleri gibi Türkiye ekonomisinin geçici olarak dahi düzelinebilmesi için milyarlarca dolar krediye ihtiyaç bulunmaktadır.

1 Milyar dolar kredinin gelmesi hangi sorunu çözecektir? Vadesi gelen borçları ödenecektir yoksa sanayinin şiddetle ihtiyaç duyduğu hammadde ve ara malı ithalinde mi kullanılacaktır? Açık ki bu miktar, ne tam olarak borçların ödenmesine yetecek ne de ara malı ve ham madde

ithaliyle diğer sorunların çözümüne yardımcı olacaktır. Döviz dar boğazı genişlemek bir yana iyice daralacaktır. Bir milyar dolar, Türkiye'nin ancak 5-6 aylık petrol ihtiyacını karşılayabilir.

Açık ki gelmesi beklenen krediler —miktarı ne olursa olsun— tekelci sermayenin sorunlarına çözüm getiremeyecektir.

BUNALIMIN KAYNAĞI EMPERYALİZME BAĞIMLI ÇARPIK KAPITALİST SİSTEMDİR

Bütün alanlarda emperyalizme tam bir baskınlığın söz konusu olduğu ülkemizde ekonomik ve siyasal bunalımların temel nedeni emperyalist-kapitalist sömürü sisteminin köklü çıkmazlarıdır. Kapitalizmin can çekişen, ölüm döşeginde kıvrılan halini alan emperyalizm zaten kendisi ağır bir bunalım içindedir. Ödemeler dengesi sürekli açık veren, enflasyon hızının her gün arttığı, petrol krizinden kaynaklanan bir dizi sorunun yaşandığı emperyalist metropoller kendi sorunlarına bile çözüm bulamazken, yaptıkları yardımlarla bizim gibi yeni sömürge ülkeleri hiç mi hiç kurtaramazlar.

Birikmiş borçlarını ödeyebilecek için tekrar borçlanmak zorunda olan, devalüasyon-enflasyon kıskacı içinde kıvrılıp duran, hammadde ve finansman sıkıntısı çeken bir ekonomi, bulabildiği kredileri ancak nefes almak ve yeni yeni sorunlar üretmek için kullanabilir. Yıllardır ekonomiyi bunalımdan çıkarmak ve kalkınmak için alınıp iddia edilen devalüasyon ve zam kararlarını nasıl yenileri izlediyse, son önlemleri de yenilerinin izlemesi kaçınılmazdır.

Emperyalist ülkelerin Türkiye'ye yardım yaptığı gibi bir görüntü de yaratılmaktadır ki, bu da bir aldatmacadan başka bir şey değildir. Emperyalist ülkeler Türkiye gibi ülkelere "kredi" vererek, borçlandırma yoluyla ve sermaye ihracı gibi yollarla, bizim gibi ülkeleri sömürmektedirler. Bu yığın sömürü altındaki ekonomiler çökme durumuna girince de Türkiye'ye yatırım yapmak kendileri açısından kararsız ve riskli bir şey haline gelmektedir. Emperyalizmin istediği, Türkiye'ye kredi, vb. yollarla, sermaye ihracı yoluyla eski sömürge ilişkilerini sürdürülebilir için, Türkiye'nin bir takım tedbirler alarak tekrar daha iyi sömürülebilir hale gelmesini sağlamaktır. Bunun için bir takım tedbirler alınmadığı takdirde Türkiye'ye yatırım yapmaktan kaçınmakta, Türkiye'yi bu tedbirlere zorlamaktadırlar. Alınan tedbirler karşılığında ise, "Türkiye'yi kurtarmak için yardım yaptıkları" da söz konusu değildir. Yapılan şey artık karlı hale gelen sömürü mekanizmasını işletmek, bu mekanizmanın bir parçası olan kredi verme, sermaye yatırımları gibi işlemlere girmektedir. Bunu da "yardım" diye yutturmaya çalışmaktadırlar.

TEKELCI SERMAYE AÇIK FAŞİZMİN PEŞİNDE

Son önlemler tekelci sermaye çevrelerinde "geç kalmış olmakla birlikte olumlu" karşılandı. Alınan kararların bir başka sonucu da oligarşinin iç çelişkilerini şiddetlen-

direcek olmasıdır. Tarım kesiminden sanayiye kaynak aktarımı için buğdaya uygulanan sübvansiyona son verilmesi (ki bu uygulama Ziraat Odalarının büyük tepkisine neden olmuştur) ihracatçı şirketlere uygulanan vergi idadesi oranının % 20'ye düşürülmesi ve katlı kur adı altında tarım ürünlerinin ihracatından elde edilecek dövizlere 35 TL ödenmesi, (diğer kesimlerde 47 TL'dir) emgen sınıflar ittifakı içindeki tepkileri hızlandıracaktır. Bunun nasıl şekilleneceğini önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Tekelci sermaye çevreleri alınan kararların yararlı olabileceği için: "Kredilerin yerinde kullanılmasını, ücretlerin dondurulmasını, KİT'lerin tasfiye edilip özel sektöre devredilmesini, kredi dağıtımında özel sektör-kamu sektörü ayırımı yapılmamasını, enflasyon hızının düşürülmesini ve en önemli olarak da siyasal istikrarın sağlanmasını" istemektedirler.

Tekelci burjuvazi, alınan önlemlerin tek başına kendi sorunlarının çözümünde pek yararlı olamayacağını bilmektedir. Bu nedenle onlar bunalımdan birazek da olsa kurtulabilmek için "sosyal ve siyasal tedbirlere" ihtiyaç duymaktadırlar.

Emgen sınıfların bugün için en önemli talepleri olan siyasal istikrarın sağlanması ne anlama gelmektedir? Onların siyasal istikrardan kastettikleri şey, kendilerine karşı hiç bir muhalefetin olmadığı, emekçilerden yana hiçbir sesin çıkmadığı, sömürü ve soygunun alabildiğine arttığı, zaten sınırlı olan bütün demokratik hak ve özgürlüklerin gasbedildiği, milyonlarca insanın köle gibi çalıştırıldığı ve zulmün kat kat arttığı bir siyasal rejimdir.

Açık ki bütün bunlar bir açık faşist diktatörlük koşullarında gündeme gelebilir. Tekelci sermaye, bunalımdan çıkış yolu olarak bir açık faşizmi görmektedir. Türkiye, sömürü ve soygunun tam anlamıyla disiplini edilebileceği böylesine karlılık bir rejim altında ancak geçici olarak bunalımdan çıkabilir. Böyle bir rejimde bile tekelci sermayenin sorunlarına halkçı çözümler bulunması mümkün değildir.

Evet, emperyalizm ve yerli ortaklığının uzun vadeli programı budur. TUSİAD'ın gazetesinde verdiği ilanlarda "gerçekçi çıkış yolu" olarak belirttiği bu programın gerçekleştirilip gerçekleştirilemeyeceği, büyük ölçüde ve doğrudan doğruya emekçi halk güçlerinin ve devrimcilerin mücadelesine bağlıdır.

Ecevit'in aldığı ve alacağı ekonomik önlemlerin bütün anlamı, emgen sömürücü güçlerin bu programına hizmet etmiş olmasındadır. Kendilerine önemli hizmetler sunmuş olmasına rağmen tekelci burjuvazi sorunlarının çözümü için Ecevit Hükümetini artık eskisi gibi yeterli görmemektedir.

ECEVİT'İN TÜNELİNİN UCUNDA DA YOKLUK-BASKI VE ZULÜM VAR!

Şimdilerde Ecevit, "Ekonomik kurtuluş savaşı veriyoruz", "Tünelin ucunda ışık göründü" gibi boş laflarla yalancı pehivanlar gibi ortaklık dolayışmakta ve halkı kandırmaya çalışmaktadır. Ecevit siyasi sözlerin ardına gizlenerek ve 20 ay önce

şiddetle karşı çıkar görüldüğü IMF için bugün "IMF gerçeğini kabul etmek gerekir" diye sözde gerçekçilik taslayarak emperyalizme teslimiyetini gizlemeye çalışmaktadır. O istediği kadar solculuk, halkçılık edebiyatı yapsın, emekçi halklarımızı kuyruklarda her gün çile doldururken O'na hakettiği sıfatları yakıştırmaktadır.

Alınan son önlemlerle birlikte kuyrukların uzadığı, yiyecek ve giyecek maddelerinin yanına yaklaşılmasının bile mümkün olmadığı günümüzde Ecevit'in halkı ve Türkiye'yi kurtardığı iddiası kocaman bir yalandır. Ecevit aç gözlü tekelcilere rahat ve zenginlik sunarken, emekçilere açlık, yoksulluk ve zulüm getirmiştir. Attığı her adımla Türkiye'yi biraz daha bataklıkla sokmuştur, halkı perişan etmiştir.

Bütün bunlara rağmen, Ecevit şunları söyleyebilecektir: "Siyasal bakımdan güç sayılabilecek kararları böylesine olumlu bir şekilde cesaretle alabilecek bir hükümetin üyesi olmaktan kıvanç duyuyorum" (12 Haziran'da yapılan basın toplantısı).

Doğrudur, bugünkü ortamda, bu kadar ağır koşullar taşıyan kararların emperyalist güçlerin isteği doğrultusunda bu kadar pervasızca ve "cesaretle" ancak Ecevit alabilirdi. Halkçı görünerek, emekten yana görünerek halkın herşeyini bu şekilde sömürücülere ancak Ecevit peşkeş çekebilir. Düyün-ü Umumiye'ye ülkeyi teslim eden Osmanlı padişahları bile yaptıkları işle övünmeye cesaret edemezken, Ecevit halka karşı bu kadar cesur davranabildiği için kıvanç duymaktadır.

Bugün şu gerçek kesinlikle ortaya çıkmıştır: Ecevit'in tünelinin ucunda da ışık değil, açık faşizmin karanlığı vardır; açık, yoksulluk ve zulüm vardır.

EMPERYALİZME, ZAMA VE ZULME KARŞI TEK YOL DEVRİM

Emperyalist sömürü sisteminin köklü çıkmazlarından kaynaklanan bugünkü bunalım Ecevit'in aldığı son kararlarla sone ermeyecek, aksine daha da derinleşecektir.

Türkiye gibi ülkelerde yaşanan ağır bunalımlar, emperyalizme dayanarak, emperyalist kuruluşların reçetelerine uyularak sone erdirilemez. Bunalım ancak ve ancak bunalımın kaynağı kurularak ortadan kaldırılabilir. Emperyalist boyunduruk kurulmadan, emperyalizmin çoban köpekliğini yapan faşizm yıkılmadan ve emekçi halkların devrimci-demokratik diktatörlüğü kurulmadan bunalım sone ermeyecektir.

Türkiye'nin gerçek kurtuluşunun yolu, emperyalizmi kovmaktan, oligarşik diktatörlüğü yıkmaktan, faşizmi emzektten ve emekçi halkların kendi iktidarını kurmaktan geçer. Zammın ve zulmün, sömürü ve yoksulluğun olmadığı bir düzen ise ancak ve ancak devrimle kurulabilir.

SOYGUN VE ZULÜM DÜZENİ YIKILACAKTIR!

AÇLIĞA, YOKSULLUĞA, ZAMA, ZULME KARŞI TEK YOL DEVRİM!

ÇAMAŞ'TA "FINDIK'TA SÖMÜRÜYE SON" MİTİNGİ YAPILDI

8 Temmuz Pazar günü, Fatsa'nın küçük bir nahiyed olan Çamaş'ta findık üreticilerinin düzenlediği "FINDIKTA SÖMÜRÜYE SON" mitingi üreticilerin büyük katılımı ile gerçekleştirildi. Yaşamını findıktan sağlayan üreticilerin bulunduğu ÇAMAŞ ve dvar köyleri kısa bir döneme kadar faşistlerin belirli bir etkinliğinin olduğu bir yerdi. Fakat burarlarda devrimcilerin kararı ve yitit mücadelesi sonucu faşistlerin etkinliği kırıldı. Bizler yoksul findık üreticileriyle birlikte Çamaş'ta Sömürüye Son' mitinginde, oligarşiye karşı mücadeleye azmimizi bir kere daha gösterdik.

Çamaş ve ona bağlı 25 köyde genel olarak bugünkü slyas durumu ve Fisko Birliğin kime çalıştığını, Karadeniz İhracatçılar Birliğinin uygulamalarını, Tekel, tefeci-tücaar sömürsünü içeren konuşmalar yapıldı. Bu konuşmalarımızdan korkan parabalana ve uşakları rahatsız olmaya başlamışlardı. Gürgentepe'de 500'e yakın üreticinin katıldığı ve devrimcilerle karşı sevgi gösterisinde bulunduğu toplantıda faşist Başçavuş'un emriyle jandarmalar otomatik tüfekleriyle yoksul halkımız üzerine ateş açtı ve dıçkçileyerek dağıtmaya çalıştılar.

Tüm engellemelere rağmen, 2000'den fazla üreticinin katıldığı mitingde üreticilerin ve devrimcilerin konuşmalarında findık sömürsü bir kez daha vurgulandı ve kuruluşumuzun TEK YOL'unun DEVRİM olduğu anlatıldı.

70 Lira hakkımız söke söke alalım!
Findık bizim canımız, oligarşi düşmanımız!
Findık'ta sömürüye son!
Ne AP, ne CHP, ne de faşist MHP, Tek Yol Devrim!
Mahir, Hüseyin Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş!

sloganlarının haykırıldığı miting, anti-faşist bir gösteriye dönüştü. Devrimcilerin miting çevresinde aldığı sıkı önlemler sayesinde, yürüyüş ve miting düzenli bir şekilde sona erdi.

Çamaş'tan Devrimci Yol taraftarları

BURSA POLİSİNİN İŞKENCEHANELERİ DEVRİMCİLERİ YILDIRAMIYACAKTIR

Son günlerde Bursa polislerinin devrimcilerce yönelik keyfi tutuklama ve işkenceci yoğunlaşmış bulunmaktadır. Polisin özellikle, faşistlerin emekçi halka yönelik saldırılarının süratle arttığı, Bursa'nın mahallelerinde faşistlerle devrimciler arasında kıyasıya bir mücadeleden sürdüğü günlerinde devrimcileri tutuklayıp işkence etmesi, faşist terör politikasının bir sonucudur. Polisin özellikle devrimcilerin kontrolünde bulunan mahallelerde yürüttüğü terör, bir taraftan bölge halkını sindirmeye yönelik diğer taraftan devrimcileri etkisiz hale getirip, faşistlerin bu bölgeleri işgal etmesine olanak yaratmaya yönelik bir amaç taşımaktadır. Bu doğrultuda 14-15 Haziran günleri Ortabağlar ve Mecken'den 16 devrimci arkadaşımızı emniyete götürmüşler, Eğitim mahallesindeki Halk Kültür Derneğinin basarak dernekte bulunan herkesi almışlardır.

ri bağlı bir şekilde her çeşit işkenceyi yapmışlardır. İşkenceyi yürütenlerin başında MİT mensupları, I. ve II. şube müdürü ile Başkomiser Osman Bulent Kocayayık, I. Şubeden Komiser Reza ve Zekayi isimindeki işkenceci polisler bulunmaktadır. Bu işler olurken faşistlerin kontrolindeki mahallelerde Pol-Bir'i faşist polislerle, faşistler çeşitli defalar toplantılar yaparak gelecekte yapacakları katliamların planlarını hazırlamakta uğraşıyorlar.

Polisin bu tavrına karşı, mahalle halkının evlatlarına sahip çıkarak Valilik ve CHP'yi işgal etmesi ve işkencehanelerdeki devrimcilerin kararlı tavrı sonucunda hazırladıkları senaryo gerçekleşmemiştir.

Şunu bir kez daha yineliyoruz; polisin faşistlerle işbirliği halindeki bu tür saldırıları, devrimcileri kararlı direnişinden vazgeçiremeyecektir.

BURSA'DAN
DEVİRİMCİ YOL TARAFTARLARI

12 arkadaşımıza gözleri bağlı, bir gece sabaha kadar işkence ettirmişler, diğer dört arkadaşımıza da 6 gün gözle-

FATSA KANAL İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ BAŞARIYA ULAŞTI

Bir soygun ve sömürü düzeninin hüküm sürdüğü ülkemizde hayat pahalılığı, çekilmez hale gelmiştir.

Böyle bir ortamda iş güvenliğimizin sosyal ve ekonomik haklarımızın yetersizliğinden dolayı işverenenden aşağıdaki taleplerde bulunduk.

- Tüm işçilerin sigortalı olması,
- İşyerinde bir yemekhane, yatakhane kurulması, su elektrik sorununun çözülmesi,
- Hafta tatili yapılması, findık döneminde izin verilmesi,
- Yağmurlu günlerde ücretlerimizin kesilmemesi, çizme, yağmurluk sağlanması,
- İşyerine akşamları servis verilmesi,
- 175 ile 200 TL olan ücretlerimizin 300 TL net olması.

Patron bizim bu taleplerimizi gözönüne bile almadı. Karşımıza ne idüğü belirsiz korsan bir sendika çıkardı. Sözleşme imzalandığından söz ettiler. Biz bunun patron sendikası olduğunu, üyesi bile olmadığımızı kendisine anlat-tık. Taleplerimizin yerine getiril-memesi üzerine direniş yapmaya karar verdik. Ve bu kararı alır-

ken Fatsa'daki devrimcilerle konuşup tartıştık.

Direnişimiz sekiz gün sürdü. İkinci gününde patron görüşme isteğinde bulundu. Devrimcilerle birlikte patronla görüştük. Fakat olumlu bir sonuç alamadık.

Direniş boyunca devrimciler bir an bile yalnız bırakmadılar. Gün-düz ve akşamları sorunlarımızı tartıştık. Direnişe ilgili yazılama yaptık.

Direnişin sekizinci gününde patron taleplerimizi kabul edeceğini söyledi. Görüşmeye başladık. Yukarıda sıraladığımız taleplerimizin büyük bir kısmını kabul et-

tirdik. Direnişte geçen sirenin çalışması gibi sayılmasını kabul ettirip ücretlerimizi aldık.

Ücretlerimizin net 250 TL olmasını sağladık.

Örgütlü ve kararlı mücadelemiz sonucu haklarımızı söke söke aldık.

Yaşamın emekçi halkların kurtuluş mücadelesidir!

İşçi, Köylü, Gençlik,
Devrim için Birleşтік!

Tek Yol Devrim!

Fatsa Devrimci Kanal İşçileri

TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜNDE 18 İLDE "İŞ BIRAKMA VE SORUNLARI TARTIŞMA" EYLEMİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Mühendis ve Mimarların bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğruna verdikleri mücadele, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) örgütülüğünde güçlenerek yükseliyor. Teknik elemanlar, memurlar, ilke çapında ve kısa vadede bazı ekonomik-demokratik haklarını; uzun vadede de GREVİLİ-TOPLU SOZLEŞMELİ SENDİKAL haklarını elde edilmesi için bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde giderek daha aktif görevler alıyorlar.

TMMOB'nin çağrısı üzerine mühendis ve mimarlar ve onları destekleyen diğer teknik eleman ve memurlar 29 Haziran 1979 günü 18 ilde 150'ye yakın iş yerinde 2-4 saat işi bırakarak çalışanların sorunlarını ve bu sorunların aşılması için mücadele yollarını tartıştılar. Mühendisler, mimarlar İskenderun Demir-Çelik'te, Seydişehir Alüminyum'da, Ereğli Kömür İşletmelerinde, Garp Linyitlerinde, Ankara'da; TEK'te, İler Bankası'nda, MTA'da, Karayolları'nda, TKİ'de, PIT'de, İstanbul'da; merkez ve çevre Belediyelerinde; TEKEL'de, vb. İşyerlerinde; İzmir'de, Mersin'de, Adana'da, Samsun'da, Antalya'da, Diyarbakır'da, Kastamonu'da, Sivas'ta ve daha Türkiye'nin birçok yerinde işi bırakarak iş yerlerinde forumlar düzenlediler.

Bu "iş bırakma ve sorunları tartışma" eylemi uzun vadeli bir mücadele programının ilk aşaması. Çalışanların ekonomik-demokratik haklarının alınması için verilen mücadele, önümüzdeki günlerde işyeri toplantıları, il toplantıları, bölge forumları ve tüm çalışanların katılacağı ve tek gündem maddesi "Grevil Toplu Sözleşmeli Sendikal Haklar" olan bir Çalışanlar Kurultayının toplanması ve bu kurultayda alınan kararların ilke çapında hayata geçirilmesi şeklinde yaygınlaşacaktır.

TMMOB'nin çağrısıyla gerçekleştirilen "29 Haziran İş Bırakma ve Sorunları Tartışma" eylemi olumlu bir adımdır. Atılan bu olumlu adım devamı, ancak ve ancak işyeri örgütlenmelerinin pekiştirilmesiyle gerçekleştirilebilir. Demokratik kitle örgütlerinin işyeri örgütlenmeleri "DİRENİŞ Komiteleri Örgütlenmesi" bağlamında ele alınmalı, işyerleri birer anti-faşist direniş kaleleri haline getirilmelidir. Devrimci Mühendis ve Mimarlar TMMOB işyeri örgütlenmesinin geliştirilmesini ve bu örgütlenmenin diğer demokratik kitle örgütlerinin işyeri örgütlenmeleri sentezini sağlamalıdır. Bu yolda:

Devrimci Mühendisler-Mimarlar Görev Başına!

OLIGARŞİNİN TÖB-DER'E SALDIRISI PUSKURTULECEKTİR!

Emekçi halklarımızın faşizme karşı mücadelesinde kararlılıkla yerini almaya çalışan devrimci-demokrat öğretmenler ve onların kitlevi örgütü TÖB-DER üzerindeki baskılar gittikçe yoğunlaşmıştır. Egemen sömürücü sınıflar, bir yandan faşist köpekleri eliyle hergün birkaç TÖB-DER'iyi katlettirirken, bir yandan da sıkıyönetim, vb. araçlarla TÖB-DER'i çalışamaz hale getirmeye, giderek, dağıtıp-kapatmaya uğraşıyor.

Sıkıyönetim ilanıyla birlikte bütün halk güçleri üzerinde görülen baskılar TÖB-DER'de de yaşanmıştır. Son olarak Ankara Sıkıyönetim Komutanı, "İçinde faşizme ve Sıkıyönetime karşı yazılar yer aldığı için" TÖB-DER gazetesini henüz matbaadayken yasakladı ve sorumlu müdürü Kemal Uzun'u gözaltına aldı. Mahkemenin serbest bırakma kararına rağmen Kemal Uzun'un özgürlüğü uzun süre sıkıyönetim komutanı tarafından gasbedildi. Devrimciler çeşitli eylem biçimleriyle TÖB-DER Genel Sekreterinin gözaltına alınmasını protesto ettiler.

TÖB-DER, üyelerine yönelik faşist saldırılara rağmen, sıkıyönetimin baskı ve yasaklamasına rağmen, mücadelesine devam edecektir. Hiçbir güç TÖB-DER'i öğretmenlerin faşizme karşı emekçi halklarımızın yanında yer almasını engelleyemeyecektir.

Opörtünistlerin zavallı şaşkınlığı

Emekçi halklarımızın bağrında bir çığ gibi gelişmenin durdurulmaması karşısında, Devrimci Hareketimizi destekleyebilmek için gerek faşist güçler, gerek oportünist gruplar olmalıdır yollara başvuruyorlar.

Polisin ve faşist güçlerin çabalarına diyecek birşey yoktur. Bu onların varlık gereği.

Ama bazı oportünist grupçukların da Devrimci Yol'a karşı her türlü iğrenç yöntemi kullanarak mücadele etmeyi varlık meselesi haline getirmelerine ne demeli?

Son zamanlarda birçok oportünist grubun faşistlerle-polisle beraber ve çoğu polis kaynaklı spekülasyonlar yaparak, birşeyler yapmaya çalıştıkları görülüyor.

HK'cı oportünist şaşkınlarda da bu "moda"ya uyarak bazı söylentilerden kendi küce varlıklarını yaşatmak için bir şeyler ekde etmeye çalıştıkları görülüyor. Bu arada derginizim geçen sayısındaki "Ortadoğu'da ABD ve Sovyet Politikaları" adı yazıldığı bir ifadeden aptalca sonuçlar çıkararak, Devrimci Yol'un bölündüğü, bir kısmının "Sosyal emperyalizm" safasatını kabul ettiği gibi "haber"(!)ler

yaymaya uğraşıyorlar. HK'cıların çiraklıkları dergilerde de, bu "haber"lere ciddiye verecek "zekice"(!) yorumlar konulduğu gözleniyor. Bu zavallıkların fazlasıyla ciddiye almak bile gereksiz belki. Ama gene de birkaç şey söyleyip geçelim.

HK'cılar, Devrimci Yol'daki sözkonusu yazdığı "Ekonomik yarar" ifadesinden "sosyal emperyalizm" safasatının "bizim tarafımızdan da kabul edildiği"(!) gibi "şahane" sonuçlar çıkararak, "üç dünya teorisinin" temelini oluşturan bu safasatın sözde geçerliliğini desteklemeye çalışıyorlar. Bu görüşlerinin teorisyenlerini —ÇKP ve Mao'yu— de bütünüyle inkar ettikten sonra, kendi taraftarlarını bu teorinin hala geçerli olduğuna ikna etmek için, böyle bir "desteğe" ihtiyaçları olsa gerekir. (Çünkü bu teori konusunda bütün teorik "tahlipleri" ÇKP'den aktarma idi).

Ama bu safasatın hala geçerli olduğuna kendi tabanını inandırmak için, böyle uydurma "haberlerin" bir işe yarayacağını bilmeleri gerekir. Devrimci Yol'un geçen sayısındaki görüşler, bizim Devrimci Gençlik 3'ü teorisi konusunda bütün teorik "tahlipleri" ayıkta kalmamaya çalışıyorlar. Devrimci Yol'daki diğer yazılarda öteden beri savunulan

görüşlerdir. Oradaki "ekonomik yarar" gibi ifadelerden "sosyal emperyalizm" safasatları lehine sonuçlar ancak, her türden ekonomik yarar siyasetiyle (ya da her türden ekonomizmle) emperyalizmi aynı şey zanneden, marksizmden bahaber şaşkınlık çıkarabilir. Eğer ekonomik yarar önde tutan her türden ülke emperyalizmi kapsamına girseydi, sadece proleter enternasyonalizmi yerine kendi çıkarlarını önde tutan milliyetçiler-revizyonist ülkeleri değil, ilk çağlardan bu yana bütün toplumları emperyalizm kavramının kapsamı içine almak gerektirirdi!

Ama söyledığımız gibi, HK'cı oportünistler bugüne kadar rehbere edindikleri dünya görüşlerini bütünüyle anti-marksist ilan ettikten sonra, herhalde iyice şaşırınlar, bugüne kadar imanla savunageldikleri safasatlarını doğruluğuna olan "iman"larını yitirmemek için, (daha ziyade polis kaynaklı) uydurma "haber"lerden destek aramaya çalışmaktadırlar. Hem böyle hayali haberlerden oluşturulan desteklerle ayakta kalmamaya çalışıyorlar, hem de böyle yollarla Devrimci Hareketimizden tek bir yaprak koparmaya çalışıyorlar, oligarşi de, zavallı şaşkın oportünistler de kendi deneyleriyle görüş öğreneceklerdir.

YAŞASIN YOKSUL TARIM EMEKÇİLERİNİN DİRENİŞİ

Son zamlar, pahalılık, yokluk, kuyruklar, yoksul kır proleterlerini yaşanması güç şartlarda bırakmaktadır. Bir süre önce Tarım Bakanı, tarım işçilerinin ücretlerini 16 yaşından küçükler için 105 TL, büyükler için 160 TL olarak açıkladı. Bu açıklamalara rağmen Söke'de toprak ağaları işçilere 130 TL vermekte, bunun 10 TL'sini ise daybaşı denilen parazitler almakta idi. Böylece işçiler 120 TL gibi gülünç bir ücretle karnı tokluğuna çalıştırılmakta idi.

Bu korkunç sömürülüş illiklerinde hissedilen köy emekçileri, Devrimci Hareketimizin önderliğinde direnmeye başlamışlardır. Söke'nin Sarikemer kasabasında DEV-GENÇ'in önderliğinde başlayan işçi direnişi kısa bir dönemde örgütlenme ile başlatılmış, işçiler yürüyüşe geçerek, "Kahrolsun Ağalar - Yaşasın Mücadelemiz, İşçi, Köylü, Gençlik, Devrim İçin Birleşik, Tek Yol Devrim, Pamuk-Zeytin Canımız, Olgarşlı Düşmanımız" gibi sloganlar atmışlardır. Direnişle istenen hakların alınmasına kadar süreceği vurgulanmıştır. Engel olmak isteyen patronun adamları, (daybaşılar) gereken cevabı almışlardır. Sarikemer'deki direniş MHP milletvekili Gün Sazak'ın fabrikasının kurulmakta olduğu bir yerde olduğundan ayrıca önem kazanmakta ve faşistlerin yüzüne korku salmaktadır.

Bu direniş tarım işçilerine bir çağrı niteliğindedir.

Söke'den bu çağrıya cevap geldi. Binlerce emekçinin katıldığı ve 3 gün süren bir direniş başlatıldı. Bu direniş bütün anti-faşist işçiler katıldılar ve haklı sınıflar şaşkınlığa uğrattılar. Çevre illerden asker getirildi, ama saldıracak yer bulamadılar. Ve örgütlü mücadelemizle 160 liralk aşgari ücret uygulamamızı elde ettik. Ve mücadeleyi yaşayanlar bir kez daha öğrendiler ki, bu düzenden ancak kendi güçlü kollarımızla kuracağımız Halk İktidarıyla kurtulmak mümkündür.

Hak Verilmez Ahnr!
İşçi, Köylü, Gençlik, Devrim İçin Birleşik!

SÖKE HALK-DER
Devrimci Yol Taraftarları

Seçimler

BUCA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ'NDE DEVRİMCİ MÜCADELEMİZ HIZLA YÜKSELİYOR

Buca Eğitim Enstitüsü'nde bütün Eğitim Enstitülerinde olduğu gibi MC'nin işbaşına gelmesiyle birlikte polis-faşist-İdare işbirliği sonucu devrimci, yurtsever, demokrat öğrenciler ve öğretmenler birer birer —bazen topluca— atılmış, sağa sola sürülme başlanmıştır. Adım adım faşistler etniklikleri (polis, idare desteğindedir) sağlanmış, faşistler okul ve çevresinde baskı ve terör uygulamaya başlamışlardır.

Ancak devrimciler okuldaki ve çevresindeki bu durumu sona erdirmek, faşist işgali parçalayıp dağıtmak istiyorlardı. Bu anlayışla, faşist işgali kırmak doğrultusunda bazı kararlar alındı. O günlerde her gün okula gittik.

Gittığımız ilk günden itibaren faşistler tedirgin olmaya, hızla öğrenci kitlesine teşhir ve onlardan tecrit olmaya başladılar.

1977-78 ders yılı faşistlerin silindirdiği devrimcilerin gelişip, serpilirdiği bir yıl oldu. Bu dönemde yeni olamamıza rağmen, kitle önderliğimizi kabul ediyor, her yerde olduğu gibi faşizme karşı en ön saflarda yerimizi alıyorduk. Oportünizmi ve revizyonizmi öğrencilerimiz içerisinde gerekli yerine oturtup, saçma sapan düşüncelere yer bırakmıyorduk. Ancak yeni olamamıza getirmiş olduğu tecrübemiz sonucu o yıl yapılan seçimler çok az bir farkla kaybettik. Yönetimde olamamıza şüphesiz yapacaklarımız-

dan geri kalmamızı getirmeyecek, aksine daha ciddi ve daha örgütlü çalışmamızı getirecekti.

Ve 1978-79 öğretim yılında çalışmalarımızı bu anlayışla hayata geçirmeye çalıştık. Öğrenci derneğinin alınması Buca'daki faşizme karşı mücadelenin bir parçası olarak ele alındı. Ve bu anlayışla girilmiş olduğumuz dernek seçimlerini her türlü oportünist oyunlara ve engellere rağmen kazandık. Şimdi mücadelemize daha bir kararlı daha örgütlü devam edeceğiz.

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!
Buca Eğitim Enstitüsü'nden Devrimci Yolcular

TÖB-DER KARŞIYAKA, EDİRNE, ÇANKIRI ŞUBE SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİ ÖĞRETMEN KAZANDI

Geçtiğimiz günlerde yapılan TÖB-DER Şube Kongrelerinde Devrimci Öğretmen yeni zaferler kazandı. Karşıyaka ve Edirne Şube Yönetimlerine yeniden seçilen Devrimci Öğretmen, herlemel revizyonistlerin yönetiminde bulunan Çankırı Şubesinde de seçimleri kazandı.

Karşıyaka ve Edirne Şube Genel Kurulları revizyonizmin çirkin yüzünü bir kere daha gösterdi. Her türlü ayak oyununu deneyen revizyonistlerin bütün çabaları sonuçsuz kaldı. Genel Merkezde Devrimci Öğretmen'le güçbirliği içinde olan Demokratik Merkez yetkililer, Edirne ve Karşıyaka Genel Kurullarında herlemel

hainlerle birlikte davrandı. Devrimci Öğretmen'e karşı Demokratik Merkez yetkililerin örgüt yapıları işbirliği yapması sonuçsuz kaldı.

Çankırı Şube Genel Kurulunda ise, herlemel revizyonistler liste çıkarmak cesareti bile göstermedi.

OKULLAR

* BUCA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ DERNEĞİ

DEV-GENÇ	: 491
HK (HB, vb. desteğiyle)	: 396
KSD	: 43

* ALTIA (BAK-DER)

DEV-GENÇ	: 134
HK	: 129
İGD	: 55
KSD	: 54
SGB	: 5

* GAZİ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİ DERNEĞİ (GAZİ-DER)

DEV-GENÇ	: 1145
HK	: 236
İGD	: 104
Genç Sosyalistler	: 39

(KSD + Kürt Solu) divan seçimlerinde 97 oy aldılar ve seçimlere katılmayarak salonu terk ettiler.

* EMEK GAZETECİLİK Y.O. (GAZETE-DER)

DEV-GENÇ	: 117
KSD + İGD + ÖY + Rızgarı + CHP	: 107
HK	: 87
Partizan (boş oy)	: 18

İŞÇİ TEMSİLCİLİKLERİ

* İSTANBUL SUT FABRİKASI (GIDA-İŞ)

4 temsilciliğin hepsini Devrimci işçiler kazandı.

* İETT TOPKAPI GARAJI (GENEL-İŞ)

Devrimci işçiler	: 3 tem.
CHP	: 3 tem.

* BELEDİYE TANZİM SATIŞLARI (GENEL-İŞ)

Devrimci işçiler (6 temsilciliğin tümü)	: 126
CHP	: 56

* KAVEL (MADEN-İŞ)

Devrimci işçiler	: 3 tem.
Demokratlar	: 2 tem.
Herlemel	: -

SENDİKALAR

* KERAMİK-İŞ ÇATALCA ŞB

Devrimci işçiler	: 77
TİP + CHP	: 13

* İLBANK-İŞ

Başkanlık Divanı:	
Devrimci işçiler	: 105
TİP + DHB	: 66

Seçimler:	
Devrimci işçiler	: 94
TİP + DHB	: Terk

DERNEKLER

* AVANOS DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ (4. Genel Kurulu)

DEV-GENÇ	: 84
KSD	: 25

Avanos'ta Halk Gecesi yapıldı

12.6.1979 tarihinde Avanos'ta Halk Gecesi yapıldı. Geniş işçi ve halktan katılımın olduğu gece tam bir anti-faşist bir boy gösterisi oldu. Tuğla-Kiremit fabrikasındaki işçilerin salona pankartlarıyla giriş büyük bir coşkuyla alkışlandı. İşçiler ve devrimciler tarafından yapılan konuşmalarda sıkıyönetimin faşizme kan, halka zım, zulüm ve zindan olduğu sık sık anlatılarak, devrimci slogan ve görüşlerin halka iletilmesine çalışıldı. Gece aynı zamanda Devrimci Hareketimizin kitlelere ilişkisinin bir göstergesi oldu.

Devrimci Yol'da AVANOS'LU DEV-GENÇ

ALMANYA'DA DEVİRİMCİ MÜCADELE YÜKSELİYOR

Almanya'da devrimciler faşizme karşı mücadeleli kararlılıkla sürdürüyorlar. Ne MHP'li faşistlerin saldırıları ne de revizyonist sahte kahramanların engellemeleri mücadelenin DEVİRİMCİ YOL'da gelişmesini engellemiyor.

9 Haziran gecesi, Rüsselshelm ve çevresi Devrimci Yol taraftarınca; faşist katliamları protesto etmek, Hüseyin Cevahir ve tüm devrim şehitlerini anmak için bir Halk Gecesi düzenlendi. Geceye 1000'li aşkın işçi, öğrenci katıldı. Yeraltı Maden İşçi tarafından düzenlenen mesaj sevgi gösterileriyle karşılandı. Hannover'de de 600 kişi-

nin katılımıyla Halk Gecesi başlarıyla gerçekleştirildi.

16 Haziran'da Alman Yeni Nazileri'nin Frankfurt'ta yapmaya kalktıkları gösteri, 50 bini aşkın Alman ve yabancı işçinin ortak eylemleriyle boşa çıktı. Faşistlerin Frankfurt gösterisi Almanya'daki işçi ve yurtseverlerin faşizme karşı açtıkları aktif kampanyaya ve 16 Haziran'da faşizme karşı yaptıkları çeşitli gösteriler sonucu gerçekleşmedi. Bu eylemde Türkiye'li devrimciler de bütün güçleriyle katıldılar.

Mücadelemiz bundan böyle de kararlılıkla sürecek, ergeç zafere ulaşacaktır.

Almanya'dan Devrimci Yol'cular

SOMA'DA İŞVEREN VE SARI SENDİKACILARIN OYUNLARINI AÇIĞA ÇIKARDIK

FENNİ-GAMA İnşaat Şirketi Manisa ilinin Soma ilçesinde GAMA şirketi ile inşaat işlerini yürütmektedir. GAMA şirketi gaz türbinleri ve enerji santrali inşaatı ile ilgilienekte ve GAMA işyerinde 1400 civarında işçi çalışmaktadır. Gerek enerji iş kolundaki GAMA'nın, TEK'li 2000 işçi, gerekse TKİ'ye bağlı 5000 civarında işçi Soma'da belirlenen bir potansiyeli oluşturmaktadır.

İşverenler ve sarı sendikalar işbirliği ile işçilerin devrimci saflarda örgütlenebilmesini engellemek için elbirlikten geleni yapmaktadırlar. Soma maden ocaklarındaki işçiler baskı altında ezilip, hakları gasbedilirken, tabandan devrimci sesler yavaş yavaş duyulmakta ve sarı sendika TÜRK-İŞ'e bağlı Ege Bölgesi Maden İşçileri Sendikası epeyce huzursuz olmaktadır.

GAMA işyerinde çalışan 1400 işçi ile TEK ünitelerinde çalışan 300 işçi Soma Enerji-İş üyesidirler. GAMA işyerinde çalışan bizler TES-İŞ Federasyonunun işkolu sözleşmesinden faydalanmaktayız. Soma Enerji-İş sendikası ise işçilerin haklarını alma yönünde hiçbir girişimde bulunmamakta, hatta "hak ahyozur", "protokol yapıyoruz" yaygaraları ile yürekli mücadeleyi boğmaya çalışmaktadır. Son olarak işveren Soma Enerji-İş yöneticilerinden de "olur" cevabını aldıktan sonra işyerimizdeki çalışan birçok işçiden işyerindeki sorunlarımızla ilgili imza topladı. Daha sonra sahtekarlık yaparak imzaların

üzirindeki yazıyı değiştirerek, işyerindeki temsilcilerin değişmesini istiyoruz diye bir yazı hazırladı. İşverenin değişmesini istediği sekiz temsilciden dört tanesi Devrimci Yolcu, diğer dört tanesi ise anti-faşist saflarda mücadele eden arkadaşlardır. Bir yıla yakın zamandır mücadelemiz öncüklük eden temsilcilerimizin işverenin oyunuyla düşürülmesine sendikamız Soma Enerji-İş kayıtsız kalmıştır.

Bu uydurma imza toplama sonrasında, işyerinde yeni bir temsilciliği seçimi gündeme geldi. Baştan beri üç kağıtlarla kafaları karıştırmaya çalışan işveren de bir liste ile kendi adamlarını seçime kattı. 14 Haziran'da 1400 işçinin çalıştığı işyerimizde 1150 işçinin oy kullanmasıyla temsilciliği seçimi yapıldı. Seçimler sonucunda bir sol grup tarafından çıkarılan liste çok az oy alırken, bizlerin çıkardığı devrimci işçiler temsilci listesi ezici bir çoğunlukla, işverenin iddialı şekilde çıkardığı listeyi de 100 oy geçerek sekiz temsilciliğin tümünü kazandı. Bu sonuçta gösterdi ki Soma'da işçilerin mücadelesi Devrimci Yol'da kararlı bir şekilde yükselmektedir. Mücadelemizi ne oligarşinin baskıları, ne işverenlerin oyunları, ne de sarı sendikaların işverene işbirlikleri engellemeyecektir.

DEVİRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNİ ÖRETEN BİZİZ, YONETEN DE BİZ OLACAĞIZ!

GAMA'lı Devrimci İşçiler

FETHİYE FAŞİSTLERE MEZAR OLACAK!

Oligarşinin beslemesi, bir avuç eli kanlı faşist, 25 Haziran akşamı halka ve devrimcilere saldırdı. Uzun süreden beri istendikleri Martı Gazinosundan çıkan MHP'li ve UGD'li faşistler, halkın ve devrimcilerin oturduğu Halk Gazinosunun yakınlarına kadar gelerek halka ateş açtılar. Böylece bir saldırı uzun zamandır bekleyen devrimcilerden, gerekli cevabı alınca faşistler kaçacak delik aradılar. Bu saldırı sırasında bir arkadaşımız yaralandı.

Fethiye'de halka saldırı, baskı yapan, haraç toplayan MHP'lilerin bu zorbalıkları karşısında yılmadık ve asla yılmayacağız. Olaylardan hemen sonra korsan gösterilerle, sinemada yaptığımız konuşmaları faşistleri teşhir ettik, faşizme karşı mücadeleye gerekliğini anlattık.

HALKA KALKAN FAŞİST ELLER KIRILIR! FAŞİZME ÖLÜM, TEK YOL DEVRİM!

Fethiye'li Devrimci Yolcular

ANILARI ÖNDERİMİZ YAŞAMLARI ONURUMUZ

ALİ CANPOLAT'IN ANISI MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

A.O. Ziraat Fakültesi'nde anti-faşist mücadelenin ön saflarında kaygı veren Ali Yıldız'ın ölümünün 2. yıldönümünde (2 Haziran) Ankara'nın çeşitli yerlerinde asılan pankartlar, afişler, yazıtlar, dağıtılan bildiriler ve Dışkapı pazarında yakılan ateş ve yapılan konuşmalarla anıldı.

Mahir'lerin, Nizam'ların, Canpolat'ların Devrimci Yol'unda gidenler, onların anısını faşizme karşı savaşarak yaşatıyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

MUSTAFA KUŞÇU DÜZENLENEN MİTİNGLE ANILDI

21 Haziran 1978'de faşistlerce öldürülen devrimci kardeşimiz MUSTAFA KUŞÇU ölümünün birinci yıldönümünde Acıpayam'ın Yaşshöyük köyünde 1000'e yakın kişinin katıldığı miting ve yürüyüşle anıldı.

Miting öncesi, Kızılısar, Acıpayam ve civar köylerde yoğun bildiri dağıtımı, yazılama ve kahve konuşmaları ile miting'e çağrı çalışmaları sürdürüldü.

Jandarmanın baskısı, askicilerin bozguncu söylemleri ve davranışları miting halkın katılımını engellemeyemedi. Yaşshöyük halkı baskıları, bozguncuları protesto ederek, faşizmi lanetledi. Yürüyüş yapılan konuşmalar ve devrim andıyla görkemli bir şekilde sona erdi.

MUSTAFA'LAR ÖLMEZ! KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

PIYANGOTEPE KATLIAMI UNUTULMAYACAK, HALKA KALKAN FAŞİST ELLER KIRILACAK!

Hüsamettin KURBAN (1962 - ...)

Tuncay SARIKAYA (1955 - ...)

Mızrap TAŞKIN (1942 - ...)

Erdoğan DOĞAN (1957 - ...)

Müşim DOĞAN (1950 - ...)

Mehmet TURAN (1956 - ...)

Ahmet TURAN (1954 - ...)

HALKIMIZIN KURTULUŞU İÇİN, FAŞİZME KARŞI DÖĞÜŞEREK ÖLDÜLER

HAKAN ŞENYUVA
(1957-...)

SBF-DER Başkanı Hakan ŞENYUVA 10 Haziran 1979'da faşistler tarafından katledildi. Örnek bir devrimci olan Hakan Lise-Der örgütülüğünde Devrimci Mücadeleye atılmış, SBF'de anti-faşist mücadelenin ön safında yer tutmuş, iki yıl SBF-DER yönetim kurulu üyeliği yaptıktan sonra, son genel kurulda SBF-DER başkanlığına seçilmişti. SBF'nin bulunduğu Cebeci Bölgesinde faşistlerin sükulüp atılmasına en aktif şekilde yer almış, en ön safta mücadele vermiştir. O, Topraklık semtinde faşizme karşı emekçi halkın kurtuluşu yolunda en önde döğüştü ve savaşarak düştü. Şimdi Hakan Yoldaş'ın kanıyla suladığı toprağa faşistler ayak basamaz oldu.

12 Haziran günü okullarda ve Ankara'nın birçok semtinde Hakan'ın anısına forumlar yapıldı. Çoğunluğu gecekondu semtlerinden gelen halkın oluşturduğu 8000 kişilik tören anti-faşist bir gösteri halinde sürdü. SBF ve Beşevler'de toplanan devrimciler Karşıyaka mezarlığına gittiler. Burada Hakan'ın babası, SBF Dekanı, Devrimci Yol'dan bir arkadaş Hakan Yoldaş'ın mücadelelerini anlatan konuşmalar yaptılar. "Hakan Yoldaş kanın yerde kalmayacak", "Faşist teröre karşı savaşalım", "Faşizme ölüm, tek yol devrim" sloganları arasında cenaze Cebeci Anı Mezarlığına getirildi. Yol boyu "Kahrolsun Faşizm", "Hakan'lar Ölmez" pankartları açıldı, sloganlar atıldı. Hakan'ın toprağa verilmesinden sonra yapılan konuşmalarla "Hakan yoldaşın kanının yerde kalmayacağı" belirtilerek, devrim andı okundu.

Cenaze töreninin bittiği saatlerde Ayrancı Hoşdere Caddesinde koran bir gösteri yapan devrimciler 500 kişiyle yolu trafiğe kapadılar. 3 ve 5. duraklar arasında süren gösteri sırasında "Hakan'ın silahı yerde kalmayacak", "Faşizme ölüm, tek yol devrim", "Hakanlar Ölmez" sloganları haykırıldı. 5. Durak civarında faşizme karşı kararlıklarını belirten konuşmayla gösteri sona erdi.

Şimdi daha bir güçlü, daha bir kararlı olarak omuzluyoruz Devrimci Yol umudunda mücadeleyi Hakan Yoldaş'ın bıraktığı yenden.

- HAKAN YOLDAŞ, SİLAHIN YERDE KALMAYACAK!
- HAKAN YAŞIYOR,
- YAŞAT ÇAĞIZI
- FAŞİZME ÖLÜM,
- TEK YOL DEVRİM!

NEVZAT TANRIÖVER
(1960-...)

Devrimci Yol'un yiğit militanı Nevzat TANRIÖVER, 9 Haziran 1979 günü Uşak halkına Devrimci Yol bildirislerini dağıtarken, polislerce açılan ateşle öldürüldü. Anti-faşist bir gösteriyle cenazesi Susuz köyüne gönderildi. Köy dışında karşılanan cenazeyi evine getiren köylüler ve devrimci arkadaşları burada düzenlenen törenle faşizme karşı nefretlerini dile getirdiler. Semih'dan sonra 2. şehidini vatan Susuz köyü halkının omuzlarında mezarlığına getirilen cenaze burada "Nevzat Yoldaş Silahın Yerde Kalmayacak", "Analar Doğurur, Faşistler Öldürür", "Kahrolsun Faşizm" sloganlarıyla toprağa verildi. İki yıl evvel şanlı Uşak direnişinde, yine oligarşinin resmi güçlerince öldürülen Semih'a yoldaşın yanına gömüldü. Burada Semih'ların, Nevzat'ların mücadelesinin kaldığı yerden sürdürüleceği bir kez daha haykırıldı.

BOTUN GÜNLERİMİZ BUNDAN BOYLE ONLARIN MEZARLARINDA FİLİZLENEN ÇİÇEKLERİN İÇİNDEN FİŞKIRACAK

NEVZATLAR ÖLMEZİ

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZİ

ALAATTİN AYDEMİR
(1942 - ...)

Faşist saldırganlar 6 Temmuz'da Devrimci Avukat Alaattin AYDEMİR'i evine giderken pusu kurarak öldürdüler. Espiye'de faşizme karşı mücadelede yılmadan, fedakarlıkla görev alan yiğit kardeşimizin anısı mücadelelerimizde yaşayacak.

HÜSEYİN ŞAHİN

Emperyalizme, faşizme karşı yılmadan mücadele veren Hüseyin ŞAHİN kardeşimiz 19 Mayıs 1979'da Sürmene'de hunharca katledildi. Sürmene'de çay emekçilerinin mücadelesinde ön saflarda yer alan Hüseyin'in anısı mücadelelerimizde yaşayacak.

REMZİ AKSAKAL

Faşist saldırganlar 18 Haziran'da Devrimci öğretmen Remzi AKSAKAL'ı evine giderken pusu kurarak katlettiler. Faşizme karşı verilen kavramın en ön saflarında her zaman yerini alan Remzi Hoca, Onye'de halk düşmanlarının saldırılarına hiçbir zaman boyun eğmedi, kararlı bir mücadele verdi.

Polisin cenazeyi kaçırma girişimlerini boşa çıkaran devrimciler ertesi gün 1500'ü aşkın kişinin katıldığı bir törenle Remzi Hoca'yı memleketi olan Artvin'e yolladılar. Şavaş'ta düzenlenen törende Remzi Hoca'nın mücadelesi anlatıldı, faşizm lanetlendi.

Remzi Hoca'nın mücadelede bayrağı şimdi daha yükseklerde.

O, faşizme karşı mücadelelerimizde her zaman yaşayacak.

MEVLÜT TASMER

Anti-faşist mücadelenin hızla yükseldiği, devrimcilerin halkla bütünleştiği, faşistlerin hızla teşhir ve tecrit olduğu Afyon'un Çay kazasında Devrimci Yol'un yiğit militanı Mevlüt TASMER kardeşimizi kaybettik. 6 Haziran 1979 günü, saat 19.00'da evine gitmekte olan devrimcilerle faşistlerce ateş açılması sonucu Mevlüt yoldaşımız öldü. Olaydan hemen sonra toplanan halkın üzerine ateş açmaya kalkan polisler, yiğitçe direnen devrimcilerden gerekli derü aldılar. Bütün engellemeye ve baskılara rağmen Mevlüt yoldaşın cenazesi kalabalık anti-faşist gösteriyle kaldırıldı. Ne faşist katillerin saldırıları, ne de oligarşinin baskı ve terörü Çay halkının devrimci mücadelesini durduramayacak, Mevlüt yoldaşın kanı yerde kalmayacak.

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZİ

KEMAL AKÇAY
(1954-...)

Emperyalizme ve faşizme karşı savaşta 21 Haziran günü vurulan Kemal AKÇAY'ı 23 Haziran günü kaybettik. Cenazesi Kars'ta jandarmannın şehri ılgal etmesine, sıkıyönetimin baskı ve terörüne rağmen 2000'den fazla kişinin katıldığı törenle kaldırıldı. Tören boyunca "Kemal'in Katili Oligarşi", "Kemal Yoldaş Silahın Yerde Kalmayacak", "Faşizme Ölüm, Tek Yol Devrim", "Kemaller Ölmez" sloganları haykırıldı. Cenaze töreninin ertesi günü sıkıyönetim fotoğrafları yaptığı (tespitlere dayanarak öğretmenleri, TUM-DER başkanını, hemşireleri ve halktan kişileri tutuklamaya girişti. Buna karşı Kars'ın üç yerinde yüzlerce kişinin katıldığı protesto gösterileri yapıldı. Halkın direnişi çeşitli biçimlerde sürüyor.

BASKI VE TERÖR MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ!

KEMAL AKÇAY'LAR ÖLMEZİ

